بسم الله الرحمن الرحیم

اسلامي فرقې

مؤلف

الحاج پروفیسور دکتور قاضی حفیظ الله ښاد جبارخیل

۱۳۹۳ ل کال

لړلیک

۱	سریزه	۲۰	حروریه
۲	د اسلامي ۷۳ فرقو لنډه معرفي	۲۱	فارقیه
۱	جبریه	۲۲	منکریه
۲	قدریه	۲۳	شبطانیه
۳	سوفسطانیه	۲۴	معتزلیه
۴	وجودیه	۲۵	کیسانیه
۵	معطلیه	۲۶	وهمیه
۶	سابعه	۲۷	مبکریه
۷	علی العرشیه	۲۸	راوندیه
۸	حلولیه	۲۹	مشبهه
۹	فشاریه	۳۰	جهمیه
۱۰	مهملیه	۳۱	زنادقیه
۱۱	مرجئه	۳۲	مترفیه
۱۲	حبیبیه	۳۳	ملاحده
۱۳	خوفیه	۳۴	منجمیه
۱۴	سارقیه	۳۵	وضعیه
۱۵	ثنویه	۳۶	فلاسفیه
۱۶	اتحادیه	۳۷	کرامیه
۱۷	تناسخیه	۳۸	خازمیه
۱۸	متصلیه	۳۹	اباضیه

۱۹	منفصلیه	۴۰	لوزیه
۴۱	اخشبیه	۵۸	حکمیه
۴۲	تغلبیه	۵۹	لاعنیه
۴۳	قاسطیه	۶۰	رجعیه
۴۴	تکوینیه	۶۱	متربصه
۴۵	متوسمه	۶۲	قبریه
۴۶	محروقیه	۶۳	اقفیه
۴۷	بوستانیه	۶۴	حشویه
۴۸	مفروعیه	۶۵	فانیه
۴۹	نجاریه	۶۶	اثریه
۵۰	خارجیه	۶۷	مولهیه
۵۱	شیعیه	۶۸	مبدلیه
۵۲	رافضیه	۶۹	کنزیه
۵۳	امامیه	۷۰	صوفیه
۵۴	ناوسیه	۷۱	دهریه
۵۵	امیریه	۷۲	شمراخیه
۵۶	اسماعیلیه	۷۳	سنیة
۵۷	جلامره		

د کتاب ځانګړنې:

د کتاب نوم: اسلامي فرقې
لیـــکوال : دوکتور پروفیسور قاضي حفیظ الله ښاد جبارخېل
خپرندوی: د افغانستان ملي تحریک فرهنګي څانګه
د خپرندوی پرله پسې نومره: (۱۰)
پښتې ډیزاین: فیاض حمید
کمپوز: ظفر اقبال
چاپشمېر: ۱۰۰۰ ټوکه
چاپ وار: لومړی
چاپ نېټه: ۱۳۹۳ ل کال

د تحریک یادښت

فرهنګي څانګه د افغانستان ملي تحریک له اساسي څانګو څخه یوه ده. د دې څانګې دنده داده چې هېوادوالو ته فرهنګي خدمات وړاندې او ګټور فرهنګي کارونه ترسره کړي. د تاریخي، ملي، کلتوري ورځو او تاریخي او ملي شخصیتونو نمانځل ددې څانګې نورې دندې دي.

د هېواد د لیکوالو د علمي، دیني، روزنیزو او معلوماتي اثارو چاپ هم ددې څانګې له اساسي دندو څخه ګڼل کېږي. له هغې ورځې راهیسې چې تحریک خپل عملي فعالیتونه پیل کړي دي، نو دې څانګې هم ورسره سم خپل فعالیتونه چټک کړي دي. تاریخي ورځې یې نمانځلي، تاریخي واټونو ته یې لوحې جوړې کړي. علمي سیمینارونه او ورکشاپونه یې جوړ کړي دي.

د تحریک دې څانګې د تحریک د عمومي هدفونو په رڼا کې وټاکله چې په یوځایي ډول (شل عنوانه) کتابونه چاپ کړي. په دې اثارو کې اکثره دیني او علمي اثار شامل دي چې درنو هېوادوالو ته یې وړاندې کوي.

دا اثر (اسلامي فرقې) چې ستاسو په لاس کې دی، ښاغلي (پروفیسور ډاکټر قاضي حفیظ الله ښاد جبارخېل) لیکلی او د همدغو شلو عنوانو اثارو له جملې څخه دی. هیله ده درانه لوستونکي ترې ښه ګټه پورته کړي. تحریک خپلو هېوادوالو ته ډاډ ورکوي چې په راتلونکي کې به هم خپلو دې ډول هڅو ته دوام ورکړي.

د هېواد د فرهنګ د بډاینې په هیله

په درناوي

د افغانستان ملي تحریک

فرهنګي څانګه

سریزه

الحمد لله والصلوة والسلام علی رسول الله الذی قال : "ستفرق امتی ثلاثة و سبعین فرقةً احدیها الناجیه" [1] یعنې لوی څښتن لره ستاینه ده او په رسول الله صلی الله علیه وسلم دې درود او سلام وي هغه چې فرمایلي یې دي : زما امت به درې اویا فرقې شي یوه به یې ناجیه وي، د دغه مطلب د وضاحت لپاره چې د اسلام د درې اویا ملتونو د پېژندلو په لټه کې شوم دې برخه کې چې کوم کتابونه لیکل شوي دي له هغو څخه مې د (هفتاد و سه ملت) په نوم کتاب خوښ شو چې اتمې هجري پېړۍ کې لیکل شوې او د پاریس ملي کتابتون کې کوم تن پورې تعلق لري او په ۸۸۷ هجري کال په اهتمام او تصحیح د دکتور محمد جواد

---

[1]. دا حدیث مکمل په دې ډول دی : "لیاتین علی امتی ما اتی علی بنی اسرائیل حذوالنعل بالنعل حتی ان کان منهم اتی امة علی نیة لکان فی امتی من یصنع ذلک، و ان بنی اسرائیل تفرقت علی اثنتین و سبعین ملة و تفترق امتی علی ثلاثة و سبعین ملة کلهم فی النار الاملة واحدة، ما انا علیه و اصحابی (جامع الصغیر سیوطی ج ۲ ص ۳۸۲، یعنې زما په امت به هغه څه راشي، چې په بني اسرائیلو راغلي و په برابرۍ د څپلۍ له څپلۍ سره حتی که څوک چېرې ښکاره میخې سره راتګ وکړي زما په امت کې به هم هرومرو څوک همداسې وکړي، او بېشکه بني اسرائیل دوه اویا ملته دي او زما امت به درې اویا ملته شي. ټول به په اور کې وي مګر یو ملت کوم، چې زه او زما اصحاب په هغه یو (سیوطي د جامع الصغیر په ۲ جلد ۳۸۲ مخکې راوړی دی) او ما دلته له (هفتاد و سه ملت) کتاب څنې رانقل کړ چې دوکتور محمد جواد مشکور د پوهنتون استاد په اهتمام او تصحح رسیدلی دی.

مشکور استاد د پوهنتون رسیدلې ده. [۱] نوم او لیکوال یې معلوم نه دیخو له متن یې معلومیږي، چې د جلال الدین بلخي له ژوندانه وروسته په تبریز کې د اتمې پیړۍ له علماوو چا لیکلې ده، لیکوال یې ځان اهل سنت او جماعت بللی او هاند یې کړی دی، چې کومې فرقې ته د کفر نسبت ونه کړي، د دغې نسخې د لیکلو سبک صوفیانه دی، آیات او احادیث په کې راغلي دي له هغو ثرگندیږي، چې لیکوال یې صوفي او خطیب دی او د هرې فرقې عقاید یې چې بیان کړي له هغو داسې ښکاري، چې د دې قلمي نسخې مؤلف د عقایدو له کلامي کتابو لیکلي دي او د نورو کلامي کتابو په څېر یې تالیف کړی دی، دې کتاب کې د اسلامي دري اویا فرقو نومونه داسې راغلي دي. [۲]

۱_ جبریه ۲_ قدریه ۳_ سوفسطائیه
۴_ وجودیه ۵_ معطلیه ۶_ سابقیه
۷_ علی العرشیه ۸_ حلولیه
۹_ فثاریه ۱۰_ مهملیه
۱۱_ مرجئه ۱۲_ حبیبیه
۱۳_ خوفیه ۱۴_ سارقیه
۱۵_ ثنویه ۱۶_ اتحادیه
۱۷_ تناسخیه ۱۸_ متصلیه

---

[۱]_ دا نسخه د حسن بن شمس الحسیني الاسترابادی کاتب په لاس د تبریز په دارالسلطنه کې لیکل شوې ده. فعلاً د پارس ملي کتابتون کې په ۲۸ شماره له نورو فارسي نسخو سره ده.

[۲]_ هفتاد و سه ملت کتابت شده ۸۸۷ سال هجری به اهتمام و تصحیح دکتور محمد جواد مشکور استاد پوهنتون.

۱۹ـ منفصلیه
۲۰ـ حدودیه
۲۱ـ فارقیه
۲۲ـ منکریه
۲۳ـ شیطانیه
۲۴ـ معتزلیه
۲۵ـ کیسانیه
۲۶ـ وهمیه
۲۷ـ بکریه
۲۸ـ راوندیه
۲۹ـ مشبهه
۳۰ـ جهمیه
۳۱ـ زنادقیه
۳۲ـ مترفیه
۳۳ـ ملاحده
۳۴ـ منجمیه
۳۵ـ وضعیه
۳۶ـ فلاسفه
۳۷ـ کرامیه
۳۸ـ خازمیه
۳۹ـ اباضیه
۴۰ـ نوریه یا لوزیه
۴۱ـ خشبیه
۴۲ـ تغلبیه
۴۳ـ قاسطیه
۴۴ـ تکوینیه
۴۵ـ متوسمه
۴۶ـ محروقیه
۴۷ـ بوستانیه
۴۸ـ مفروعیه
۴۹ـ نجاریه
۵۰ـ خارجیه
۵۱ـ شیعه
۵۲ـ رافضیه
۵۳ـ امامیه
۵۴ـ ناوسیه
۵۵ـ امیریه
۵۶ـ اسمعیلیه
۵۷ـ جلامده
۵۸ـ حکمیه
۵۹ـ لاعنیه
۶۰ـ رجعیه
۶۱ـ متربصه
۶۲ـ قبریه

۶۳_ واقفیه
۶۴_ حشویه
۶۵_ فانیه
۶۶_ اثریه
۶۷_ مولهیه
۶۸_ مبدلیه
۶۹_ کنزیه
۷۰_ صوفیه
۷۱_ دهریه
۷۲_ شمراخیه

۷۳_ سنیه

د اسلامي درې اویا فرقو شمېر او نومونه مو چې د کلامي نورو کتابونو سر سره ورکړ یو بل سره تطابق نه لري. ځینو کې په یوه نوم او نورو کې په بل نوم وي. ځینو کې یې شمېر په یوه اندازه او نورو کې په بله اندازه وي خو په (هفتاد و سه ملت) نومي ذکر شوي کتاب کې چې راغلي زما خوښ شوی. له هغه مې په خپل سبک د جلا کتاب په حیث په خپل عبارت پښتو ژبه کې په لاندې ډول راوړل چې د هرې فرقې شمېر، نوم، د تسمیې وجه، عقیده او دلیل یې او د اهل سنت او جماعت عقیده او دلیل یې د جلا جلا وړکو عنوانونو په شکل په کې راوړی. الله تعالی دې مونږ ته او زمونږ مور او پلار او نورو مسلمانانو ته پرې مغفرت نصیب او دارینو کې ثوابونه پرې راپېرزو او راباندې ولوروي او توفیق راکړي چې په صحیح ډول له حقیقت سره موافق یې په تصنیف او تالیف توفیق راکړي. دا دی چې د هرې فرقې لنډه یادونه په لاندې ډول وړاندې کوم.

په درناوي

الحاج پروفیسور دکتور قاضي حفیظ الله ښاد جبارخېل

د اسلامي (درې اويا)
فرقو معرفي

۱_ جبريه :

د نوم وجه :

دوی ته د دې لپاره جبريه وايي چې وايي : افعال د بندګانو په جبر دي او انسان ته په خپلو افعالو اراده او قدرت نشته دی، او درې ډلې لري : حميه، نجاريه، ضراريه چې اولې دوه يې وروسته راځي او ضراريه يې د ضرار بن عمر پيروان دي. دوی وايي : خدای تعالی قادر او عادل دی په دې معنا چې جاهل او عاجز نه دی او وايي : خدای تعالی غير له خپله ده څخه بل څوک نه پېژني او وايي : خدای تعالی په شپږم حس ليدل کيدلای شي، د امامت مسئله کې وايي چې د امامت مقام ته د رسيدلو صلاحيت غير قريشي کسان لري نو که د امامت مقام ته يو قريشي او بل نبطي داوطلب شي بايد نبطي انتخاب کړو ځکه چې قدرت يې کم دی. [1] نو جبريه وايي چې بنده هيڅ قدرت نه لري.

عقيده :

جبريه عقيده لري، چې انسان په خپلو حرکاتو او سکناتو کې هيڅ اختيار نه لري، د انسانانو حرکات او سکنات په قضا او قدر پورې اړه لري نه په ارادې او اختيار پورې، بندګان قول لري نه فعل، نه خير لري

---

[1]_ هفتاد و سه ملت ص ۱۰۲.

نه شر، نه طاعت لري نه معصیت ځکه چې انسان حول او قوة نه لري الله تعالی حول او قوة ورکوي.[1]

د جبریه دلیل: (لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم) یعنې د یوه کار او عمل له اجرا کیدلو انصراف او ګرځیدل نه شته او نه د هغه په اجرا کولو قوت او توفیق شته مګر په الله تعالی دا دواړه کیږي.[2] دوی وایي: الله تعالی په یو شیز (د مخه تر وقوع د هغه شیز) علم وربانديږ نه لري.[3]

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت د انسان د فعل په برخه کې داسې عقیده لري، چې: هر څه د الله تعالی په ارادې او مشیت پورې اړه لري لکن په دې ترڅ کې بندګانو ته هم یو څه اختیار شته دی. لکه د (آس) حرکت چې سواري والا، لاندې هم د ده په اختیار کې ده او هم بې اختیاره ده، که انسان ته دومره اختیار نه وي نو د شرع او امر او نواهي عبث تلقي کیږي.

د اهل سنت او جماعت دلیل:

"افحسبتم انما خلقناکم عبثا"[4] یعنې آیا ګمان کوئ چې په تحقیق سره ما تاسې عبس پیدا کړي یئ؟ دا انکاري استفهام دی یعنې عبث نه

---

[1]_ همدغه ذکر شوی مرجع ص ۱۷.

[2]_ لاحول ولا قوة الا بالله العلی العظیم دواء من تسعة و تسعین داء ایسرها الهم (جامع الصغیر سیوطی ج ۲/ص/۲۴۳)

[3]_ جبریه وایي: علم د خدای تعالی حادث دی نه په محل کې او وایي: خدای تعالی په هغو صفاتو نه متصف کیږي په کومو چې نور متصف کیږي. لکه علم او قدرت او جبریه وایي چې جنت او دوزخ هم فنا کیږي. (مواقف ج ۳ ص ۲۹۴)

[4]_ المؤمنون/ ۱۱۷.

يئ پيدا شوي، داسې د عبادت لپاره پيدا شوي يئ.

۲ـ قدريه :

د نوم وجه :

قدريه فرقې ته د دې لپاره قدريه وايي چې دوی وايي د خدای تعالی تقدير په کفر او گناهو کې نه شته. [۱]

عقيده :

قدريه فرقه عقيده لري، چې هر څه مونږ کوو په خلاف د جبريه وو چې هغوی هر څه له خدای تعالی گڼي. قدريه وايي : د اختيار سررشته زمونږ په لاس ده، طاعت، معصيت، خير او شر د بندگانو فعل دی نه په قضا ده او نه په قدر او نه د بل چا په غوښتنه، د خدای تعالی خواست اراده او مشيت زمونږ په کار باندې کار نه لري، که نه نو ولې انسان په خپل عمل نيول کيږي. [۲]

دليل يې :

كل نفس بما كسبت رهينة. [۳]

حاصل يې دا دی، چې جبريه وايي هر څه دی کوي او قدريه وايي هر څه مونږ کوو، قدريه د خدای د قدرت قدرونه پېژاند په ځان غره شول او جبريه د هغه په حکمت پوه نه شول. د ده له عدل غافل شول، د جبريه وو

[۱]ـ هفتاد و سه ملت ص ۱۸.
[۲]ـ ذکر شوې مرجع ص ۱۸.
[۳]ـ المدثر / ۴۱ ژباړه : هر چا چې څه کړي وي په هغه نيول کيږي حاصل دا دی، چې :

مقصد دا دی، چې رسول الله سره منازعه وکړي او د قدریه وو مقصد دا دی، چې په لا اله الا الله تمسک وکړي.[1]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت عقیده لري، چې وایي : مونږ نه جبریه یو او نه قدریه، بلکې میانه حاله یو یعنې د افعالو صورت له بندګانو دی.

دلیل : یو خو دا ، چې د قدریه وو په ذم کې له رسول الله صلی الله علیه وسلم روایت شوی دی، چې :

"القدریه مجوس هذه الامة" یعنې قدریه د اسلامي امت مجوس دي.

اوعلي کرم الله وجهه ویلي دي : "لا خیر و لا تفویض" یعنې نه هر څه دی کوي، چې په جبر سزا د اعمالو ورکوي او نه یې هر څه د انسان په اختیار کړي دي او نه یې هر څه ورته سپارلي دي، بلکې لکه د مخه مو چې وویل : د خیر او شر اندازه کوونکی دی دی، خو خدای تعالی په کفر رضا نه دی او صورت د افعالو له بندګانو دی.

۳_ سوفسطائیه :

د نوم وجه :

سوفسطائیان د پنځمې ق م پېړۍ اواخرو کې یونان کې پیدا شول. څرنګه، چې دوی د غلبې لپاره په خپل مقابل باندې هرې وسیلې نه کار اخیست او مباحثه به یې کوله نو (سفسطایي) نوم دې ته علم شو ، چې د دوی طریقه او شېوه سفسطه ونومول شوه.[2]

[1]_ هفتاد و سه ملت ص ۱۸.

[2]_ فروغي شرح حکمت چې اروپا کې چاپ شوی ۱۷ مخ له (هفتاد و سه ملت) څخه ص ۱۹.

عقیده :

سوفسطانیان عقیده لري، چې هیڅ شی وجود نه لري، خپل ځانونه او نور هر څه خیالات ګڼي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت دغه د سوفسطائیانو عقیده ردوي.

دلیل : اهل سنت او جماعت وایي که په سوفسطائیانو اوبه او ډوډۍ بند کړو او دوی له تندې او ولږې چغې ووهي بیا ورته ووایو : غم مه کوئ دا ټول خوب او خیال دی هغه وخت به د اشیاوو په حقیقت اعتراف وکړي.

۴ـ وجودیه :

د نوم وجه :

دوی ته ځکه وجودیه وایي، چې هر څه د خدای تعالی په واجب الوجود کې بولي.

عقیده :

وجودیه عقیده لري، چې په وجود کې بې له الله تعالی او بې د ده له افعالو بل څه نشته هر څه چې دي هغه دی دی.

دلیل : الحق "الحق محسوس و الخلق مغفول، هو الاول والاخر و الظاهر و الباطن" [۱]

---

[۱] ـ یعنې : حق محسوس دی او خلق غافله دی، دی (الله) اول دی او آخر دی، ظاهر دی او باطن دی هر څه چې دی دی دی.

اهل سنت او جماعت وايي خداى تعالى لطيف دى په دنيا كې په ظاهري او باطني حواسو نه احساسيږي. هغه قادر دى هر څه د ده بندګان دي. [1]

۵_ معطليه :

د نوم سبب :

معطليه ته ځکه معطليه وايي، چې دوى خداى تعالى معطل بولي (العياذ بالله) وايي هېڅ شى پيدا كوونكي ته اړتيا نه لري ټول څيزونه په خپله پيدا شوي دي. [2]

عقيده :

لكه چې د معطليه د نوم د تسميې په وجه كې ورته اشاره وشوه، دوى عقيده لري، چې عالم د مخلوقات هميشه په خپله موجود و او تل به موجود وي نه د كوم يوه صانع په توګه او نه د كوم حكيم په واسطه. [3]

دليل :

خوانده در گوش او در و ديوار ليس فى الدار غيرنا ديار [4]

اهل سنت او جماعت :

---

[1]_ اهل سنت او جماعت وايي : دا له حقيقت ډېره لرې خبره ده، چې رازق دې مرزوق وي او عابد دې معبود، ساجد دې مسجود ويو خداى تعالى مخلوقات په تېره پيريان او انسان د خپل عبادت لپاره پيدا كړي دي او هر څه د ده مخلوق او بندګان دي لكه چې فرمايلي يې دي : " إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَتِ وَالْأَرْضِ إِلاَّ آتِي الرَّحْمَنِ عَبْداً" مريم / ۹۴ . يعنې هر څه چې په ځمكه او آسمانو كې دي خداى تعالى ته رجوع كوي په بندګۍ سره.

[2]_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱ .

[3]_ همدغه مرجع ص ۲۱ .

[4]_ همدغه مرجع ص ۲۱ .

اهل سنت او جماعت وايي : د معطليه وو عقيدې ته نه تسليم کېږو ځکه چې بې مدبره د يوه مملکت پيدا کيدل او بې صانع صنع منځ ته راتلل محال او ناممکن دي، بلکې د دې جهان او د هغه جهان پيدا کوونکی او د ټول عالم (مخلوق) خالق واحد او لا شريک الله تعالی دی ځکه چې بې له معمار د تعمير جوړول امکان نه لري. د الله تعالی شته والی د ده په ذات ده او د نورو هر شي هستي او شته والی په الله تعالی ده، صفات يې د چا صفاتو ته ورته نه دي. قديم دی، د الله تعالی وجود ترکيب نه لري، ژوندی، دايم، مقتدر، متکلم، ليدونکی، اوريدونکی دی، په دغو او ذاتي صفاتو متصف دی. [1]

معطليه فرقه د شيعه فرقې ضد ده. دوی وايي د مخلوق په صفاتو بايد خدای تعالی موصوف نه شي نو بايد ونه ويل شي، چې خدای تعالی شی دی يا موجود يا ژوندی يا قادر يا عالم يا سميع يا بصير يا په مثل دد ې دی، دوی وايي په قرآن بايد توقف وکړو ونه وايو چې مخلوق دی يا غير مخلوق. [2]

خو اهل سنت او جماعت لکه د مخه مو چې وويل د دوی دا عقايد ردوي وايي : الله تعالی شی دی نه لکه نور اشيا او د نورو ذکر شويو صفاتو لرونکی دی خو د ده صفات داسې نه دي لکه د مخلوق صفات، بلکې د ده صفات داسې دي، چې د ده له شان سره ښايي. [3]

---

[1]ـ هفتاد و سه ملت ص ۲۱..

[2]ـ هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

[3]ـ هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

۲_ سابقیه :

د نوم کېښودلو وجه :

سابقیه ځکه ورته وایي، چې دوی هر څه سابق (پخوانی) شوی بولي وایي هر څه شوي او لیکل شوي مقرر شوي دي. اوس هماغسې چې سابق مقرر شوی هماغسې کیږي.

عقیده :

لکه چې د تسمیې په وجه کې مو ورته اشاره وکړه د سابقیه فرقه عقیده لري، چې انسانان دوه ډلې دي یوه شقي بله سعیده. نو شقي ته هیڅ نیک عمل ګټه نه رسوي او سعید ته هیڅ بد عمل زیان نه لري.[۱]

دلیل :

سابقیه دا قدسي حدیث سند نیسي : "هؤلاء فی الجنة و لا ابالی و هؤلاء فی النار و لا ابالی" یعنې دا ډله په جنت کې ده زما پرې پروا نشته او دا ډله د دوزخ کې ده زما پرې پروا نشته ده.[۲]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : د جنت نعمتونه د صالحانو د عمل په ثواب کې ورکول کیږي او د دوزخ عذابونه د کفارو او بدکارانو د اعمالو په سزا کې ورکول کیږي.

دلیل :

۱_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

۲_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

الله تعالی فرمایلي دي : "و حور عین کامثال اللؤلؤ المکنون جزاءً بما کانوا یعملون" [1] یعنې حور عین چې د جوړو شویو ملغلرو په څېر دی ثواب د هغو عملو د دوی دی، چې کړي یې دي او فرمایلي یې دي : "جزاءً وفاقا" [2] یعنې موافقه له اعمالو سره یې سزا ده، چې ځنځیرونه او کړی، زولنې کفارو ته د دوی د بدو عملو له امله مقرر دي. [3]

۷_ علی العرشیه :

نومولو وجه :

علی العرشیه ته د دې لپاره علی العرشیه وایي، چې دوی خدای تعالی ته په عرش مقرر بولي بل ځای کې یې نه بولي.

عقیده :

علی العرشیه عقیده لري، چې د خدای تعالی قرارګاه عرش دی بل ځای نه دی، له هغه ځای هر څه ویني او د هر شي په حال حاضر او قادر دی.

دلیل :

د دوی دلیل دا مبارک آیت دی "الرحمن علی العرش استوی" [4] یعنې رحمن په عرش تکیه کړې ده، دوی وایي له همدې امله خلق په دعا کې د عرش په لوري دعا کوي. [5]

اهل سنت او جماعت :

---

[1] الفاطر / ۱۱.

[2]_ الواقعه / ۲۲-۲۳.

[3]_ هفتاد و سه ملت ص ۲۱.

[4]_ طه / ۴.

[5]. درې اویا ملت ص ۲۲.

اهل سنت او جماعت وايي : عرش د خداى تعالى عامه بارگاه ده، چې د خلقو د حاجتو قبله ده، ځکه يې وفرمايل : "الرحمن على العرش استوى" او داسې يې ونه ويل : "الله على العرش الستوى، که نه د ځمکې او اسمانو يوه طبقه او د ټولو مخلوقاتو ذره ذره د خداى تعالى له نظره لېرې نه دى. [1]

دليل :

د خداى تعالى شته والى له عالم سره داسې دى لکه د روح له بدن سره نو هغسې چې روح د قالب په هره برخه احاطه ولري د خداى تعالى مقدس ذات ټولو ذراتو او د عالم په اجزاوو محيط دى. [2]

۸_ حلوليه :

د تسيمې وجه :

حلول د دوه جسمو اتحاد ته وايي لکه اوبه چې ګلاب کې حلول وکړي. که يوه ته اشاره وشي (اوبو ګلاب ته) هغه اشاره بل ته هم وي [3] او دې فرقې ته د دې لپاره حلوليه وايي، چې صوفيان وهم کوي، چې دوى ته حلول يا اتحاد حاصل شوى دى. د دې فرقې لومړني مدعيان روافض وو. [4]

عقيده :

---

[1]_ هفتاد و سه ملت ص ۲۴.

[2]_ هفتاد و سه ملت ص ۲۴.

[3]_ تعريفات جرجانى.

[4]_ فخر الدين رازي اعتقادات فرق المسلمين ص ۷۳ (هفتاد و سه ملت ص ۲۵)

حلولیه عقیده لري، چې زړه له جنایتو پاک او خدای تعالی سره علاقه ونیسي فراخه شي، خدای تعالی په کې نزول وکړي، چې د خدای تعالی قدرتونه تري ښکاریږي لکه معجزې او کرامات، چې له هغه بنده څرګندیږي لکه سیند په امسا څېرول، دمړي ژوندي کول، سپوږمۍ په اشاره دوه نیمه کول او کرامات لکه په اوبو روانیدل، په لږ وخت کې اوږده فاصله وهل او داسې نور، دغه ټولې معناګانې له هغه ځایه صادریږي، چې خدای تعالی په کې نزول لري. [1]

دلیل :

و لیس فیجبتی الا الله و انا الحق [2] یعنې په جبه (زړه) کې مې غیر له الله بل څه نه شته او زه حق یم.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي د انسان زړه حد او نهایت لري او خدای تعالی بې حده او بې نهایته دی په زړه کې نه ځائیږي.

دلیل :

نو که لمر د طشت په اوبو کې ولیدل شي هیڅ عاقل به ونه وایي چې لمر له څلورم فلک طشت ته راکښوتی دی نو حلول او انتقال الله تعالی ته

---

[1]ـ هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

[2]ـ په دې قول د بایزید بسطامي هغه قول ته اشاره ده، چې په تذکرة الاولیا د شیخ عطار طبع تهران ج ۱ ص ۱۲۹ کې یې داسې ویلي دي : سبحاني ما اعظم الشانی، و لیس فی جبتی سوی الله و انا الحق یعنی ما لره پاکي ده زما شان څومره لوی دی. په زړه کې مې بې له الله تعالی بل څوک نشته او زه حق یم.

کومه لاره نه لري او هغه ورنه پاک دی. تعالی عن ذلک علوا کبیراً یعنې الله تعالی لوړ او منزه دی له دې څخه په لوړتیا سترې سره. [1]

۹_ فثاریه :

د نومولو وجه :

فثار د عبث او بیهوده معنا لري د (غُراب) غوندې تلفظ کیږي او عربي کلمه نه شمېرل کیږي، بلکېد نورو ژبو کلمه ده اغلباً ښایي فارسي لفظ وي څرنگه چې د فثاریه و و عقیده هم بېهوده او عبث ده له دې امله په دغه نوم نومول شوی دی. [2]

عقیده :

فثاریه فرقه عقیده لري چې : د ټولو پلار او مور ادم او حوا دي، ښځې او نر یو د بل خور او ورور دی، د دنیا مال یې د میراث په توگه ترمنځ شریک دی نر ته دوه برخې د ښځو ده یعنې نر دوه سهمه او ښځې یو سهم لري. "للذکر مثل حظ الانثیین" [3] یعنی نر ته برخه د دوه ښځو ده.

دلیل :

د دوی دلیل د عقیدې عنوان لاندې پاس ذکر شو.

اهل سنت او جماعت :

---

[1]_ هفتاد و سه فرقه ص ۲۲.

[2]. منتهی الارب.

[3]. النساء / ۱۲.

اهل سنت او جماعت وايي : پېرې واوښتې، مختلف نسلونه منځ ته راغلل، خدای تعالی انبیاء او رسولان ورته راولېږل، شریعتونه یې ورته راوړل، له ټولو شعبو او قبیلو یې د تقوی څښتنان غوره وګڼل.[1]

دلیل :

"یاایها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلنا کم شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقکم" [2] یعنی ای خلکو هرو مرو موږ پیدا کړئ له نر او ښځې او ځانګې مو جوړ کړئ چې یو بل سره وپېژنئ بېشکه د ښه کرامت والا له تاسې څنې د الله تعالی په نزد هغه ښه تقوا لرونکی ستاسو دی.

۱۰_ مهملیه :

د نوم وجه :

مهملیه عقیده لري، چې خدای تعالی غني دی د چا د ښو یا بدو ګټه او یا تاوان نه ورته رسیږي، هر څه چې غواړئ ویې کړئ او هر ډول چې غواړئ واوسئ.

دلیل :

دا قول د خدای تعالی "یاایها الناس انتم الفقراءُ الی الله والله هو الغنی الحمید" [3] یعنې ای خلکو تاسې خدای تعالی ته فقیران یاستئ او الله تعالی هم دی غني او ستایل شوی دی.

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۲۲.

[2]. الحجرات / ۱۳.

[3]. الفاطر / ۱۲.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : سمه ده، چې اهل دنیا د خدای تعالی دربار ته فقیره ا و محتاجه ده ځکه چې ټول هغه ته عبادت کوي خو دا چې په عبادت یې ګومارلي د ښو ثواب او بدو او نافرمانۍ عذاب مقرر دی. نو معلومه ده، چې خلک د خپل سر څښتنان نه دي مکلفیت لري په اوامرو او نواهیو موظف دي.

دلیل :

"وما خلقت الجن و الانس الا لیعبدون" [1] یعنې ما پېریان او انسانان نه دي پیدا کړي مګر د عبادت لپاره مې پیدا کړي دي.

۱۱ ـ مرجئه :

د نوم وجه :

مرجئه په دې نوم ځکه ملقبه شوې ده، چې د خپل عمل د مرتبې په تاخیر عقیده لري نو (مرجؤن) د (یؤخرونه) په معنا نیسي ځکه، چې : دوی عقیده لري له ایمان سره معصیت ضرر نه لري لکه کفر سره چې طاعت نفع نه لري. [2]

عقیده :

مرجئه عقیده لي، چې هر څوک ایمان لري ګناه ورته زیان نه شي رسولای لکه چې کفر ته هیڅ نیک عمل ګټه نه شي رسولای. [3]

دلیل :

---

[1]. الذاریات / ۵۲.

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

[3]. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

دوی وايي ايمان ته ګناه زيان نه رسوي.

اهل سنت او جماعت وايي :

مسلمان د خدای تعالی په اطاعت موظف او مکلف امر او نهي ته يې تسليم دی.[1]

دليل :

دليل يې دا قول د خدای تعالی دی : "واعبد ربک حتی ياتيک اليقين"[2] يعنې خدای تعالی ته عبادت وکړه څو دې يقين راشي، څو چې روح دې په تن کې وي طاعت او عبادت لازم دی.

۱۲ _ حبيبيه :

د نوم وجه :

دې فرقې ته ځکه حبيبيه وايي، چې عقيده کې يې داسې دي : څوک چې خپل محبت خدای تعالی سره محکم کړي خپل نفس ورته په عبادت کې منتها درجې ته ورسېږي امر او نهي ورنه رفع کيږي ځکه چې حبيب اذيت او ضرر خپل خبيب (دوست) ته نه رسوي.[3]

لکه چې په دې نوم د تسميې په وجه کې مو ورته اشاره وکړه، حبيبيه فرقه عقيده لري، چې : څوک د خدای تعالی په مينه مست شي عبادت ورته ساقط شي.

دليل :

---

۱. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

۲. الحجر / ۹۹.

۳. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

په قدسي حديث شريف کې راغلي دي : لا يزال العبد يتقرب الى بالنوافل حتى احبه فاذا احببته كنت له سمعاً و بصراً و لساناً و يداً فبى يسمع و بى يبصر و بى ينطق و بى يبطش فسقط عنه العبادة و الاركان.

[1] يعنې بنده تل ما ته په نوافلو رانږدې کيږي څو چې پر ما گران شي نو کله چې پر ما گران شي زه د ده غوږونه، سترگې، ژبه او لاس شم نو په ما اوري او پر ماويني او پر ما خبرې کوي او په ما رانيول کوي نو تکليف ورنه رفع (پورته) شي او اعمال ترې ساقط شي. [2]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : خداى تعالى سره د محبت نښه دا ده، چې د خداى تعالى د رسول متابعت وشي.

دليل :

الله تعالى فرمايلي دي : "قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله" [3] يعنې ووايه اى محمده دوى ته، چې : که غواړئ، چې خداى تعالى دربانديې گران شي نو زما تابعداري وکړئ تاسې به په خداى تعالى گران شي. [4]

۱۳_ خوفيه :

په دې نوم د نومولو وجه :

---

[1]. دا حيث به (الاتحاف السنيه فى الاحاديث القدسيه) كتاب ۱۸ مخ کې راغلي چې د محمد المدني تاليف دى او په ۱۳۵۸ حيدرآباد کې چاپ شوى دى. (هفتاد و سه ملت ص ۲۷).

[2]. هفتاد و سه ملت ۲۸ مخ.

[3]. ال عمران / ۲۹.

[4]. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.

دې فرقې ته ځکه خوفیه وایي، چې : خوف د وېرې او ډار معنا لري د دوی په عقیده کې داسې دي، چې حبیب له حبیب خوف نه لري او پوره تفصیل به یې لاندې د (عقیده) عنوان لاندې راشي، له دې کبله ورته خوفیه فرقه وایي.

عقیده :

خوفیه فرقه عقیده لري، چې : څوک مومن وي هغه ته خوف نه وي ځکه چې دی حبیب (دوست) دی او دوست له دوست خوف (وېره) نه لري او له عادل پاچا هم د دوستانو وېره نه وي نو هر چا باندې، چې خدای تعالی ګران وي له هغه وېرېدل به یې له نادانۍ کم نه وي، ولې؟ دوست له دوست وو وېرېږي؟ [1]

دلیل :

و لیس الخوف من الحائز الامر العادل [2]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت اوجماعت وایي : د دین بنیاد په وېره او امید کېښودل شوی دی، چې د خوف او رجا ترمنځ به د دوه وزرو ترمنځ مرغه په څېر وي، چې دواړه وزرونه هوا کې برابر وړي. [3]

دلیل :

الخوف من الله تعالی نصف العبادة یعنې له خدای تعالی وېره نیم عبادت دی او الله تعالی فرمایلي دي : "و یامن مکر الله الا القوم

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.
[2]. ال عمران / ۲۹.
[3]. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.

الکافرون" همدارنګه يې فرمايلي دي : "افامنوا مکر الله فلا يامن مکر الله الا القوم الخاسرون" [1] يعنې د خدای تعالی له مکر څوک ځان په امن نه ګڼي مګر کافران، او هم يې فرمايلي دي : آيا د خدای تعالی له مکر په امن دي نو د الله له مکر څوک نه په امن کيږي مګر هغه قوم، چې زيان کاران وي.

۱۴_ سارقيه :

د نوم د تسميې لامل :

سارقيه فرقې ته ځکه دا نوم کېښودل شوی دی، چې د دوی عقيدې سره برابري لري او د دوی عقيده داسې ده، چې څوک د مثال په ډول لس روپۍ غلا کړي يا يې په ظلم له چا واخلي او يوه روپۍ ترې خيرات کړي. هغه د ټولو روپيو کفاره شي نو د (سارقيه) نوم چې له سرقې اخستل شوی دی او سرقه غلا ته وايي او د غلا شوي مال په برخه کې په پوره ډول عقيده لري؛ ځکه ورته دغه د (سارقيه) لقب ورکړ شوی دی.

عقيده :

پاس مو اشاره ورته وکړه، چې سارقيه طائفه عقيده لري، چې : څوک لس درهمه غلا کړي بيا له هغې يو درهم صدقه کړي نو د دغو ټولو کفاره کيږي.

دليل :

[1]. الاعراف / ۹۷.

دا قول د خدای تعالی "من جاء بالحسنة فله عشر امثالها" [1] یعني ځوک چې یوه نیکي وکړي هغه ته په مثل د هغو لس چنده ثواب دی نو څرنگه چې له لسو درهمو د یوه درهم صدقه نیکي ده او یوه نیکي په لسو شمېر ده ځکه د لسو غلا شویو روپیو د یوې روپۍ صدقه د ټولو لسو درهمو کفاره کیږي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : حرام مال په صدقه کې نه عوض کیږي او په هیڅ ډول حرام نه قبلیږي.

دلیل :

نبي علیه السلام فرمایلي دي : "ان الله طیب لا یقبل الا الطیب" [2] یعني الله تعالی هرومرو طیب (پاک) دی، نه قبلوي مگر پاک څیز.

۱۵_ ثنویه :

په دې نوم د نومولو وجه :

ثنویه ځکه په دې نوم ملقبه شوې ده، چې : دوی دوو ازلیینو اصحاب (څېښتنان) دي چې هغه دوه څیزونه نور او ظلمت دی ځکه چې دوی نور او ظلمت دواړه قدیم بولي.

عقیده :

---

[1]. الانعام / ۱۲۱

[2]. ان الله تعالی طیب یحب الطیب، نظیف یحب النظافة، کریم یحب الکرم جواد یحب الجود فنظفوا افتینکم و لا تشبهوا بالیهود (سیوطي جامع الصفیر ج ص ۲۳۵) (هفتاد و سه ملت ص ۲۹).

ثنویه عقیده لري، چې نیکي او طاعت کول له خدای تعالی څخه دي، بدي او معصیت له شیطان او یا زمونږ له نفس څخه دي.

دلیل :

دلیل یې دا قول د خدای تعالی دی : "ما اصابک من حسنة فمن الله و ما اصابک من سیئة فمن نفسک"[1] یعنې کوم ښه چې درته رسیږي هغه له الله تعالی دي او څه بدي چې درته رسیږي هغه ستا له نفس څخه دي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : قدر د خیر او شر له الله تعالی څخه دي، یعنې نیکي او بدي له ده څخه دي، طاعت او معصیت د ده په تقدیر کې دي.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي : "قل لن یاتینا الا ما کتب الله لنا"[2] یعنې ووایه : پر مونږ نه راځي مگر هغه چې الله تعالی مونږ ته لیکلي وي، نو خیر او شر کفر او اسلام، هدایت او ضلالت ټول له الله ذوالجلال دي، نو کفر او کافري د شیطان د وسوسو له امله وي او شیطان په هغه کار الله تعالی حواله کړی وي لکه چې فرمایلي یې دي : "انا ارسلنا الشیاطین علی الکافرین تؤزهم ازاً"[3] یعنې مونږ شیطانان کفارو ته لیږلي دي.

---

[1]. النساء / ۸۱.

[2]. التوبه / ۵۱.

[3]. مریم / ۸۵.

۱۲_ اتحادیه :

د نوم وجه :

د دې لپاره چې د (اتحادیه) فرقه د ډېر زهد او تقوی له کبله د خدای او بنده یو کېدلو عقیده لري ځکه ورته اتحادیه وایي.

عقیده :

اتحادیه فرقه عقیده لري، چې د انسان روح د معرفت په نور منور او صفا شي، خدایي او بندگي له منځه لاړه شي، خدای او بنده دواړه یو شي.

دلیل :

اتحادیه په دې معنا ، چې هغه شهود د هغه مطلق واحد حق وجود دی، چې د کل په ډول موجود دی نو ټول په ده پورې متحد کېږي. له دې حیث چې ټول څیزونه په خپل نفس کې متعدد او په ده پورې موجود دی نه له دې حیث چې : د ده خاص وجود دی او دا څیزونه ورپورې متحد دي ځکه چې دا ډول اتحاد محال دی. [1]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : که اوسپنه اور کې واچول شي که هر څو سوړوالی او توروالی ترې لاړ شي سوزیدل او ویلي کیدل په کې راشي بیا هم وسپنه یو څیز دی او اور بل څیز دی. اتحادیې ترمنځ نه راځي، یا یې اتحاد ترمنځ منع وي یا یې یو له منځه لاړ شي او بل یې وي او یا یې دواړه له منځه لاړ شي. له اتحاد یې دریم څیز منځ ته راشي. په هر صورت بنفسه متعدد او یو د بل وجود پورې شته والي ته د اتحاد نوم

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۳۰.

جلا حیثیت لري. [1]

۱۷_ تناسخیه :

د نوم وجه:

په یوه بدن پورې د روح تعلق نیولو ته وایي، چې د روح او جسد ترمنځ د ذاتي تعشق او تعلقاتو له مخې ځرنګه، چې تناسخ وروسته له مفارقت په بل بدن کې بې له کومې فاصلې صورت نیسي او د تناسخیه فرقې په عقیده کې دغه صورت وجود لري، چې مخې ته به راشي له دې کبله ورته تناسخیه لقب وضع شوی دی.

عقیده :

تناسخیه فرقه عقیده لري، چې د مړي روح د ده په مناسب حال صورت کې ننوځي که نیک وي نو روح یې په جمال او حسن کمال لرونکي صورت پورې تعلق نیسي، چې خوشحاله او خلکو کې عزیز وي، د دوی په نزد همدا جنت دی او که څوک عاصي او بدکار وي روح یې په بد، قبیح او مکروه صورت کې ننوځي، په دنیا کې به ذلیل، خوار، بدبخت او نامراد وي او د دې طائفې په مذهب همدا دوزخ لرونکی وي سا یې په همدا ډول ځاروي کې ځای نیسي او که نیک خویه او فرښته صفته وي نو روح یې په بل داسې صورت کې ننوځي، چې ښکلی په مراد رسیدلی وي څو د خپل عمل مکافات وګوري او همدارنګه د باچا، یا نورو معتبرو خلکو تنعم او راحت او ارام ژوند، چې لیدل کیږي، دا د دوی د هغه عمل مکافات دی، چې د مخه تر دې یې په کوم

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۳۰.

بدن کې رياضت او مجاهدت کړی وي او ښه بندګي يې کړې وي.

دليل :

د تناسخه فرقې دليل دا قول د خدای تعالی دی : "و ما من دابة فی الارض و طائر يطير بجناحيه الا امم امثالکم" [1]

او دا حديث شريف : قال النبی عليه السلام : "يحشر الناس علی القردة و الخنازير" [2] يعنې خلک د شادیانو او د خنزيرانو په څېره محشوريږي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي دا مذهب باطل دی کوم اصل نه لري که نه د هر چا به په ياد و، چې د مخه تر دې يې روح په کوم ډول صورت کې و، څه يې کول، بل دا، چې خدای تعالی قادر دی، چې هر صورت پيدا کوي هغه ته نوی روح ورکړي، څه حاجت دی، چې روحونه په قالبو کې ننباسي.

د اهل سنت او جماعت د تناسخيه فرقې د پورتنيو عقايدو توجيه داسې شوې ده، چې د صورت تبديلي به د قيامت په ورځ وي.

دليل :

د اهل سنت او جماعت دليل دا قول د خدای تعالی دی : "يوم تبلی السرائر فماله من قوة و لا ناصر" [3] يعنې په هغه ورځ، چې پټ څيزونه څرګند شي نو هيڅ قوه او ناصر به ورته نه وي او په دنيا کې نسخ،

---

[1]. الانعام / ۳۸ يعنې کوم خوزيدونکی او په دواړو وزرو الوتونکي نشته مګر د تاسو په شان ملتونه دي.

[2]. رک : wensinck, t, ۱۱, p ۸۲.

[3]. الطارق / ۹، ۱۰.

مسخ، رسخ او فسخ نشته ده.[1]

۱۸_ متصلیه :

د نوم وجه:

متصلیه فرقه ځکه په دې نوم نومول شوې ده، چې دوی د خدای تعالی او د عالم (مخلوقاتو) د اتصال عقیده لري.

عقیده :

متصلیه فرقه عقیده لري، چې خدای تعالی له عالم سره داسې متصل دی لکه اوبه چې ونې سره په ولیو، پاڼو، خاښو او نورو برخو کې متصلې وي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت دا عقیده ردوي وایي داسې عقیده جواز نه لري ځکه چې دا ډول وصف مخلوقاتو کې وي او الله تعالی ترې منزه دی.[2]

---

[1]. فلاسفه وایي نسخ څلور ډوله ده : نسخ، مسخ، رسخ او فسخ.

۱_ نسخ : په اجسامو، انسانانو کې وي.

۲_ مسخ : په ځارویو، بوده وو، مرغانو او ساکښو کې وي.

۳_ فسخ : د ځمکې او اوبو په خزنده وو، حشراتو کې وي. لکه : مار، لړم، کشف، چنګاښ او نور.

۴_ رسخ : د ونو او نباتاتو په ډولونو کې وي.

دوی وایي : انسان په دې څلور ډولو د خپلو درجو او مراتبو په اندازه مسخ کړی او همېشه له یوه جسد بل جسد ته ګرځي، دوی وایي رییس د دې قوم انبیاء او رسولان دي او وایي : عالم ګرځېدونکی د ورکوونکی دی، غیر له دنیا بل سرای نشته، حشر او نشر او قیامت و حساب او جنت ټول محال بولي. (هفتاد و سه ملت ص/ ۳۲).

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۳۲.

۱۹_ منفصليه :

د نوم وجه:

دا فرقه په خلاف د متصليه خدای تعالی له عالم منفصل گڼي ځکه ورته منفصليه وايي او دا لقب ورته کېښودل شوی دی.

عقيده :

منفصليه طائفه عقيده لري، چې خدای تعالی عالم (مخلوق) سره متصل نه دیله ټولو موجوداتو مبرا او منفصل دی په هيڅ ډول اتصال ورسره نه لري.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : خدای تعالی له عالم سره نه متصل دی او نه منفصل او نه دننه په عالم کې دی او نه د باندې له عالم دی او د مری له غټو رگو نږدې دی. [1]

۲۰_ حدوديه :

د نوم وجه:

دا نوم د دوی له عقيدې سره موافق ورباندې کېښودل شوی دی، چې عقيده يې لاندې مخې ته راځي ورته وگورئ.

عقيده :

حدوديه فرقه عقيده لري، چې د وحې له انقطاع وروسته موږ هيڅا ته کافر يا مومن نه شو ويلی که څه هم زاهد، عابد، قايم الليل او صائم النهار وي.

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۳۲.

دلیل :

ثرنگه، چې د وحي دروازه بنده ده هیڅا ته هم د چا خبر نشته دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : حکم په ظاهر الحال کیږي.

دلیل :

حدیث شریف دی : "نحن نحکم بالظاهر والله یتولی السرائر" [1] یعنې مونږ په ظاهر حکم کوو او د پټو سرائرو څښتن الله تعالی دی. د مؤمن نښې دا دی، چې په وعده وفا کوي، رښتیا وایي، امانت کې خیانت نه کوي، دا مطالب د حدیث شریف مضمون دی، چې اتفاق ورباندې شوی دی او داسې پېل کیږي (المؤمن، من انجاز وعده ...) مومن هغه دی، چې په وعده وفا کوي...

۲۱_ فارقیه :

د نوم وجه:

فارقیه طائفه ایمان او علم یو بل نه جلا ګڼي ځکه ورته فارقیه لقب وضع شوی دی.

عقیده :

فارقیه وایي : علم غیر له ایمان او ایمان غیر له علم دی د دوی په نزد کېدای شي چې یو څوک ایمان ولري او علم ونه لري یا څوک علم ولري او ایمان ونه لري ځکه چې په لاندې ذکر شوي مبارک ایت کې معطوف علیه (مالکتاب)غیر له عطف (ولا ایمان) ګڼي.

---

[1]. تبصرة العوام ص ۱۳۸، احیاء العلوم غزالی ج ص ۱۵۱ (هفتاد و سه ملت ص ۳۲)

دليل :

د دې فرقې دليل دا دی، چې الله تعالى فرمايلي دي : "ما كنت تدرى ما الكتاب ولا الايمان" [1] د دوی په نزد کېدای شي يو څوک علم ولري او ايمان ونه لري يا ايمان ولري او علم ونه لري ځکه چې دوی په پاسني مبارک آيت کې يې له (کتاب) (علم) مراد کړی او د (ماالكتاب ولا الايمان) جمله کې معطوف غير له معطوف عليه ګڼي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : په ذکر شوي ايت کې عطف د بعضې دی په کل باندې چې ايمان بعضې دی له کتاب څخه نو هر چېرته چې علم وي په يقين سره ايمان هم ورسره وي خو دا چې لازم نه دي، چې وجود د بعضې سره وجود د کل دې هم وي له دې امله لازم نه دی، چې ايمان لرونکی دې علم هم ولري، او ذکر شوی ايت کې د ايمان افراد چې پسې له کتاب ذکر شوي دي هغه د ايمان د فضيلت لپاره دی. لکه دې ايت کې (من كان عدواً لله و ملئكته و رسله وجبريل و ميكال) د جبريل او مېکائيل جلاوالی له ملائکو د ايمان د فضيلت لپاره دی.

۲۲_ منکريه :

د نوم وجه:

دغه فرقه له شفاعت منکره ده ځکه ورته منکريه وايي، بنايي د دې طايفې نوم (ميليه) وي چې قيامت کې له شفاعت مکنر دی وايي :

---

[1]. الشوری / ۵۲.

شفاعت (میل) دې او میل په قیامت کې نه وي. [1]

عقیده :

منکریه وايي : د قیامت په ورځ به شفاعت نه وي ځکه چې ګنهګار مستحق د سزا دی که خدای تعالی د چا شفاعت ورته قبول کړي جور او میل ثابتيږي او دا معنی خدای تعالی ته روانه ده.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : شفاعت حق دی او د هغه چا شفاعت کيږي، چې په هغه کې یې رضا وي.

دلیل :

الله تعالی فرمايلي دي : "ولا یشفعون الا لمن ارتضی" [2] یعنې شفاعت نه کوي مګر د هغه چا چې د شفاعت رضا یې ورته شوی وي.

۲۳_ شیطانیه

د نوم وجه:

شیطانیه فرقه عقیده لري، چې خدای تعالی شیطان نه دی پیدا کړی.

دلیل :

شیطانیه ډله د خپلې عقیدې دلیل داسې وړاندې کوي : خدای تعالی شیطان نه دی پیدا کړی ځکه چې که ووایو چې خدای تعالی شیطان پیدا کړی دی نو لازمیږي، چې خدای تعالی په کفر د کافرانو او معصیت د ګناه ګارانو راضي دی. (العیاذ بالله) حال دا چې : خدای

---

[1]. الفرق المفترقه ص ۹۲ (هفتاد و سه ملت ص ۳۳).

[2]. الانبیاء / ۲۸-۲۹.

تعالی د چا په کفر راضي نه دی لکه چې فرمایلي يې دي :
"ولا يرضى لعباده الكفر" [1] يعنې خدای تعالی د خپلو بندگانو په کفر راضي نه دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د شيطانيه وو دا عقيده، چې خدای تعالی شيطان نه دی پيدا کړی موجه نه ده؛ ځکه چې له يوې خوا که ذکر شوی ايت داسې توجيه شي چې : شيطان په خپله وجود نه لري بې مسمی او بې معمی په څېر لفظ دی لکه چې د سيمرغ نوم شته او د ده نښه هم نه شته او په دې سړی کفر ته ووځي ځکه چې خدای تعالی په قرآن کريم کې ډېر ځلې شيطان ياد کړی، چې داسې يې وويل او داسې يې وکړل نو انکار ورنه کفر دی. له بلې خوا که داسې توجيه شي چې : شيطان موجود دی او په خپله منځته راغلی، خدای تعالی نه دی پيدا کړی نو لازميږي چې خدای تعالی دې په خپله پادشاهۍ او وحدانيت کې شريک کړي او دا هم کفر دی او گمراهي او احمقي او جهالت دی.

۲۴_ معتزليه

د نوم وجه:

معزليه د واصل بن عطا البصري پيروان دي، دی لومړی د عبدالله بن محمد الحنفيه شاگرد و ځکه ورته (حنفيه) هم وايي، د دې لپاره چې د عبدالملک بن مروان په وخت کې يې حسن بصري نه هم تحصيل کاوه. يوه ورځ څوک حسن بصري ته ورغی ورته يې وويل : يوه ډله خوارج د

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۱۰۰.

کبایرو مرتکب کافر بولي او بله ډله مرجئه کبیره گناه د ایمان مبطله نه بولي د چا خبره صحیح ده؟ واصل د مخه تر هغه چې حسن خبره وکړي د پوښتنې کوونکي په ځواب کې وویل : زه د کبیره گناه مرتکب ته مطلق مؤمن نه وایم او مطلق کافر یې هم نه گڼم. دی د کفر او ایمان ترمنځه دی فاسق دی او جیگ شو د درس له مجلس ووت د مسجد ستنې ته یې شا ولگوله څه یې چې د هغه سړي په ځواب کې ویلي و په هغې خبرې ودرید. حسن وویل : اعتزل عنا واصل یعنې واصل له مونږ گوښه شو. له هغه وخته د معتزلیه نوم دوی ته پاتې شو نو د واصل پیروانو ته معتزلیه وایي.[1] دوی چې د بنده افعال ورته نسبتوي او ځانو ته یې د (اصحاب عدل و التوحید) لقب ورکړی دی.[2]

عقیده :

معتزلیه عقیده لري چې خیر د خدای تعالی تقدیر باندې وي او شر یې په تقدیر سره نه وي ځکه که شر د ده په تقدیر وي نو بنده څه ملامتي لري، چې په عذاب اخته کیږي؟ نو که عذاب ورکولی شي ظلم او بې عدالتي به وي. حال دا چې خدای تعالی له ظلم او بې عدالتۍ پاک دی. دوی په وجوب اصلح او نفي د صفاتو د قدم په نفي قول کوي، قدم خاص د خدای تعالی وصف بولي د نورو صفاتو قدم یې نفي کوي، کلام یې مخلوق او محدث گڼي، وایي دی په آخرت کې هم نه لیدل کیږي، حسن او قبح عقلي بولي او په خدای تعالی خپلو افعالو کې د حکمت او مصلحت رعایت، مطیع او تائب ته ثواب او کبیره گناه

---

[1]_ هفتاد و سه ملت ص ۱۰۰.
[2]_ هفتاد و سه فرقه ص ۱۰۰.

کوونکو ته عذاب واجب گڼي.[1]

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي : و ما ربک بظلام للعبید.[2]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي خدای تعالی ته جائز دي چې په خپل ملک کې هر ډول تصرف کوي او د مالک تصرف په خپل ملک کې ظلم نه ګڼل کیږي، ځمکه آسمانونه او څه چې په کې دي ټول د خدای تعالی په ملکیت کې دي هیڅوک ورسره شرکت په کې نه لري.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي : په ځمکه او آسمانونو کې هر څه د الله تعالی دي څه چې په نفسو کې پټوي یا یې څرګندوي الله تعالی به په هغو ورسره حساب وکړي.

۲۵_ کیسانیه

د نوم وجه:

دوی په کیسانیه ځکه ملقب شوي دي، چې دوی د (کیسان) ملګري دي او کیسان د علي رضي الله عنه غلام و چې له محمد بن الحنیفه بن علي بن ابي طالب یې علوم زده کړي و دوی څلور ډلې دي : مختاریه، هاشمیه، بیانیه، رزامیه.[3]

۱_ سرح مواقف ص ۲۵۲ (هفتاد و سه ملت ص ۳۴)

۲_ فصلت / ۴۲. یعنې خدای تعالی په بندګانو ظلم کوونکی نه دی.

۳_ هفتاد و سه ملت ص ۱۱۳ – مختاریه : د مختار بن ابو عبید ثقفي پیروان دي چې د مخه تر هغه د عبدالله بن زبیر پیروان و پس له هغه شیعې او کیساني شول، د محمد بن حنفیه

عقیده :

کیسانیه عقیده لري، چې وايي : نه پوهیږو دا افعال اقوال زمونږ دي که له خدای تعالی دي او نه پوهیږو چې عاقبت د بندګانو ثواب دی که عذاب؟

دلیل :

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : اقوال او افعال انسان کوي او خالق یې الله تعالی دی.

دلیل:

الله تعالی فرمایلي دي: ((والله خلقکم و ماتعملون))[1] یعنې الله تعالی

امامت ته یې دعوت کاو، د حسین رض قاتلانو او د هغو له ملګرو یې کربلا کې غچ واخیست او اکثره یې ووژل اخر ته په خپله د مصعب بن زبیر په لاس ووژل شو. هاشمیه : د ابو هاشم محمد بن الحنفیه اتباع دي، چې شام کې تېر شوی دی او د محمد بن علي عبدالله بن عباس فرقه یې خپل جانشین کړی دی. رزامیه : د رزام بن رزم اتباع دي، چې ویل یې امامت له علي رضي الله عنه محمد بن حنفیه ته ورسید او له هغه یې زوی ابو هاشم ته او له هغه علي بن عبدالله بن عباس ته په وصیت د ابو هاشم رسیدلی دی. اوس له علي د هغه زوی محمد ته او پس له زوی یې ابراهیم ملقب په امام ته رسیدلی او امام شوی دی، چې ابو مسلم خراساني خلق ده ته دعوتول، دغه فرقه پس له ابراهیم، ابو مسلم امام ګڼي او وايي چې د خدای روح په ده کې حلول کړی دی. (هفتاد و سه ملت ص ۱۱۴). بیانیه : د بیان بن سمعان اتباع دي. ده دعوی کړې وه چې امامت له ابوهاشم ده ته پاتې دی، دی په تشبیه، تناسخ او حلول قایل و، ویل یې الهي جزء د علي رضي الله عنه په جسد کې حلول کړی دی، چې په دغه قوت په غیب عالم او د خیبر دروازې په وېستلو موفق شو. بیا یې دعوی کړې ده چې هغه الهي جزء په خپله ده (بیان) کې هم حلول کړی دی او د الوهیت مقام ته رسیدلی دی. د دغو خبرو په سر بالاخره خالد بن عبدالله بن یزید القسری بیان وواژه. (هفتاد و سه ملت ص ۱۱۴).

[1]_ الصافات / ۹۲.

تاسې پیدا کړي یې او پیدا کړي یې دي عملونه ستاسو.

۲۲_ وهمیه

د نوم وجه:

وهمیات هغه کاذبې قضایا دي چې په غیر محسوسو امورو کې په هغو وهم حکم کوي لکه حکم پردی چې له عالم ما وراء لا یتناهي قضا ده او له دې جوړ شوي قیاس ته سفسطه وایي.[۱] له دې کبله دوی ته وهمیه وایي.

عقیده:

د وهمیه وو عقیده ده، چې: د انسانانو اقوال او افعال عارضي دي، ذات او بقا نه لري، نو گفتار او کردار یې وهم دی او وهم حساب او کتاب نه لري او د ثواب او عقاب تصور په وهم جهل دی.

دلیل:

کوم دلیل یې په نظر رانه غی.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: له حساب او کتاب انکار کفر دی.

دلیل:

خدای تعالی فرمایلي دي: ((و اما من اوتی کتابه بیمینه یحاسب حسابا یسیراً))[۲] یعنې او هر چا ته چې عملنامه یې په ښي لاس ورکړ

---

[۱]_ هفتاد و سه ملت ص ۳۵.

[۲]_ الانشقاق / ۸،۷.

شي اسانه حساب به ورسره وشي، نو په دې ايت چې حساب او كتاب ثابت دی ځکه يې انكار كفر دی.

۲۷_ بکريه

د نوم وجه:

څرنګه چې د بکريه فکر د بکر بن اخت عبدالواحد بن زيد (زياد) اتباع دي، چې د جبريه له فرقو وو ځکه ورته بکريه وايي.[۱]

عقيده :

بکريه فرقه عقيده لري، چې : څوک زيات علم وکړي په تدريسي څېړنو او مطالعه بوخت وي، د علم د حصول لپاره نو د عبادت تکليف ورباندې نشته او د خپل ضرورت په اندازه د خلکو په مال کې شريک دي، هر څوک چې منع کوي ظالم دي ځکه چې علماء خپل عمر د شرعي علومو په زده کولو کې تېر کړي دی او د نبوت ميراث يې ترلاسه کړی دی. که د مال په حاصلولو کې يې عمر تېر کړی وای. ټول جهان به جهل نيولی وای او شرعي علوم به له منځه تللي وای او نړۍ به کفر نيولې وه نو علماوو چې محمدي دين اقامه کړی د دوی کفاف په امت لازم او واجب دي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د هر چا چې علم زياد شي بايد لا ډېر عبادت او رياضت وکړي، ځکه چې علم د وېرې او تواضع سبب دی.

دليل :

---

[۱]_ هفتاد و سه ملت ص ۳۲.

الله تعالی فرمایلي دي: ((انما یخشی الله من عباده العلماء)) [1] یعنې همدا خبره ده چې له خدای تعالی علما وېرېږي، دا فرقه په دې تلاوت شوي ایت کې (الله) په رفع او (علماء) په نصب وایي او (یخشی) د تعظیم په معنی اخلي.

۲۸ـ راوندیه

راوندیه فرقه د (هفتاد و سه ملت) کتاب ص ۳۲ کې د ملحد معتزلی ابن الراوندي پیروان بلل ځکه ورته (راوندیه) ویل کیږي.

عقاید:

راوندیه فرقه عقیده لري، چې په ټولو آسماني کتابو او صحیفو عمل کول حق دی، باید ونه وایو چې منسوخ دی.

دلیل:

دلیل یې دا دی، چې: دوی وایي نسخ د ندامت نښه ده، لکه چې خدای تعالی حکم کړی وي بیا پرې پښېمانه شوی وي او منسوخ کړی یې وي یا دا چې یو ځلې یې حکم کړی وي بیا پوه شوی وي، چې هغه کې مصلحت نشته او منسوخ کړی یې وي نو په دې ټولو ډولو معنا کول او توجیه کول نه ښایي نو ثابته ده، چې ټول آسماني کتابونه او صحیفې د خدای تعالی کلام دی او حکم یې پرځای دی.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: د خدای تعالی احکام د بنده ګانو د مصالحو تابع دی، پخواني کتابونه پخوانیو امتو ته او د محمد صلی

---

[1] ـ الفاطر / ۲۵.

الله علیه وسلم امت مصلحت د قرآن په حکمونو کې اراده شوې دی لکه شپه چې راشي تیاره شي. سپوږمۍ، ستوری (زهره، مشتري، عطارد) او نور هر یو ستوری جلا جلا ښکلا او خصوصیات او حکمونه لري خو لمر چې پرې راوخېژي ورځ شي د هر ستوري دولت سرته ورسېږي او د لمر دولت پیل شي دا رنګه هر رسول په خپل وخت کې د آسمان د ستوري په څېر و خو چې د محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت لمر راوخوت د ټولو پخوانیو شرایعو په ځای چې قرآن مجید نازل شو او په پخوانیو شرایعو یې شمولیت درلود له دې امله پخواني آسماني کتابونه او صحیفې یې منسوخ کړې او له هغې غوره، بې تحریفه احکام قرآن کریم کې راغلل.

دلیل :

خدای تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي (وما ننسخ من آیة او ننسها نات بخیر منها او مثلها)[1] یعنې هغه آیت له ایاتو چې منسوخوو او یا یې هېروو تر هغه غوره یا په مثل د هغه راوړو.

۲۹_ مشبهه

د نوم وجه:

دې فرقې ته د دې لپاره مشبهه وایي چې دوی الله تعالی مخلوقاتو سره تشبیه کوي ځینې د دې فرقې شیعه وو کې غلاة مشبه دي لکه سبئیه، بیانیه و مغیریه چې په تجسیم، حرکه، انتقال او اجسامو کې په حلول

[1]. البقره / ۱۰۰.

قایل دي. (شرح مواقف ص ۲۹۴) [1]

عقیده :

مشبهه عقیده لري، چې خدای تعالی د انسان غوندې بڼکلي بڼه لري، د عرش په قبله ناست دی، او د عرش ملکې له عرش گرد چاپېره ورته صف په صف ولاړې دي.

دلیل :

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : ان الله تعالی خلق ادم علی صورته. (سیوطي جامع الصغیر، ج۱، ص ۵۳۲) [2] یعنې خدای تعالی ادم په خپله بڼه پیدا کړی دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي د مشبه عقیده سمه او ټیک نه ده او دلایل یې ردوي.

دلیل :

د اهل سنت او جماعت دلایل داسې دي چې وایي په ذکر شوي حدیث کې د (صورت) ضمیر ادم ته راجع دی معنی یې داسې کیږي چې : ادم یې د ادم په صورت پیدا کړ نه د بل څیز په صورت، د دې لپاره چې مخکې د ادم له پیدا ایښت د ادم په شکل څوک نه وو او نه یې د مثل او مشابه تصور کیده. لکه چې الله تعالی فرمایلي دي : ((لیس کمثله شيء و هو السمیع البصیر)) د ده په مثل یو شی هم نشته او همدی بڼه

---

[1]. هفتاد و سه ملت / ص ۳۸.

[2]. همدا مرجع ص ۳۹ داسې هم روایت شوی دی : خلق الله ادم علی صورته و طوله ستون ذراعاً الخ (سیوطي جامع الصغیر ج۱ ص۵۳۲)

اوریدونکی او لیدونکی دی.

۳۰_ جهمیه

د نوم وجه:

جهمیـه پـه دې نـوم د دې لپـاره نومـول شـوی دی، چـې دوی د جهـم بـن صفوان پیروان دي چې په ۱۲۸ هـ کې نصر بن سیار لـه سردارانو څنـې د سلم بن احوزمازنی د خراسان فرمانفرما پـه لاس ووژل شـو. (اک، تـاریخ مذاهب اسلام ص ۲۱۲) [1]

عقیده :

دوی عقیده لري چې : څه شي ته د بني ادم وهم رسیږي او فهـم یې چې د هر څه ادراک کوي هغه مخلوق وي او خدای تعالی په وهم کې نـه راځـي نو هر څوک چې د خدای تعالی د پېژندنې په برخه کې وایـي چې مـا تـه معرفت د الله حاصل دی د جهمیه وو په نزد کافر دی.

دلیل :

د دوی دلیـل دا حدیث شریف دی : ... کـل النـاس فـی ذات الله حمقـی) [2]
یعنې ټول بني آدم د خدای تعـالی د ذات پـه پیژندنـه کـې احمق او نـاپوه دي.

اهل سنت او جماعت :

---

[1]. هفتاد و سه ملت، ص ۳۹.
[2]. الفرقان / ۴۷، الم تر الی ربک کیف مدالظل.

اهل سنت او جماعت وايي : مسلماً خدای تعالی په وهم، فهم او عقل کې نه راځي خو که بنده وغواړي چې هغه ومومي له انوارو يې يو نور په عقل وپېژني.

دليل :

((الله نور السموات والارض، والله لو لا ماهتدينا)) يعنې الله تعالی د ځمکې او اسمانو نور (رڼا) ده او که د الله تعالی هدايت نه وې مونږ به هدايت نه وای موندلای.

د جهميه وو د دليل رد :

که څوک ووايي چې هر څيز ته د انسان فهم ورسيږي هغه مخلوق وي نو هيڅ عاقل ته به دليل نه وي چې ذات د خدای تعالی ثابت کړي حال دا چې الله تعالی فرمايلي دي : ((الم تر کيف مد الظل)) [1] يعنې ودې نه ليده چې څرنگه يې سوری اوږد کړی دی.

---

[1]. المؤمنون / ۱۴.

۳۱_ زنادقیه

د نوم وجه:

په دې نوم ځکه نومول شوی دی، چې د زندقانو عقیده لري.

عقیده :

دوی عقیده لري چې دځه شي ادراک چې نه کیږي هغه خدای نه دی او ځوک چې په کې خبرې کوي هغه یې خپل خیالات دي.

دلیل :

دلیل یې ونه لیدل شو.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : د دې کلمو د باطن سر کفر ته رسیږي، خامخا زندیق په ظاهر مسلمان او په باطن کافر وي.

دلیل :

په هره زمانه کې یو شمېر بني ادم وي چې له کاهلۍ یې بې دیني خوښه کړې وي او له هر څه منکر وي، د قرامطه، زنادقه او بااختیانو خبره د صانع (خدای تعالی) په نفي کې سره یوه ده (بیان الادیان ص ۲۱) اک، الفرق المفترقه ص ۹۵)[۱]

۳۲_ مترفیه

د نوم وجه:

مترف په لغت کې په ناز او نعمت روزلي او پالل شوي ته وایي، دغه ډله هم چې ځانونه د خدای تعالی مېلمانه او د پالنې مستحق ګڼي ځکه

---

[۱]. هفتاد و سه ملت ص ۴۰.

ورته (مترفیه) وایي. عرب وایي : ترف : یعني په نعمتو او ارامۍ یې ژوند وکړ. (منتهي الارب) [1]

عقیده :

مترفیه عقیده لري چې : بني ادم دد نیا کور ته په دعوت کې مېلمانه دي، دنیا له شرق تر غرب پورې د خدای تعالی مېلمستون دی. د نعمتو دسترخوان یې پرې غوړولی دی او ټولو مخلوقاتو ته پرې روزي حواله شوې ده. روزي وربانديې خوري، لکه چې لوښ راغلي لوښ ورنه ځي، ټول د خدای تعالی میلمانه دي، نو دا لرې خبرې دي چې د نعمتو حساب یا عتاب وکړي.

دلیل :

د مترفیه وو دلیل دا حدیث دی : ((الناس اضیاف الله تعالی)) [2] یعنې بني ادم د خدای تعالی میلمانه دي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : څوک چې د خدای تعالی د نعمتو شکر او رعایت ونه کړي هرو مرو عتاب لاندې راځي. حلالو باندې حساب او حرامو باندې عذاب وي او په قیامت کې د نعمتو له خوندونو پوښتنه کیږي.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي : ((ثم لتسئلن یومئذٍ عن النعیم)) [3] یعنې بیا به

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۴۰.

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۴۰.

[3]. التکاثر / ۸.

په قيامت کې هرو مرو د نعمتونو په هکله وپوښتيدل شئ.

۳۳_ ملاحده

د نوم وجه:

ملاحده لقب دی چې اسماعيليه وو ته مخالفانو ورکړی پوره تفصيل يې د جويني جهان کشای تاريخ دريم جلد کې راغلی چې اصلاً ملاحده څوک دي او د الحاد مذهب له کوم ځای پيدا شو، په دې کتاب يې مرحوم قزويني تصحيح کړې ده. (الفرق الفترقه من ۱۰۰)[۱]

عقيده :

ملاحده وايي : انسان له نطفې او نطفه له وينې او وينه له حيواني او نباتي خوراکونو منځته راغلې ده او د حيوان اصل له نبات او د نبات اصل له خاورو، باد، اوبوا و اور دی، چې د انسان په وجود کې يې څلور طبع (يخني، گرمي، لوندوالی او وچوالی (خوشکي او تري) منځته راوړی دی او تر څو چې د دې طبايعو ترمنځ د مزاج اعتدال وي سلامتيا او ژوند باقي وي او کله چې فساد په کې پيدا شي هلاک او معدوم شي او د معدوم اعاده محال ده نو له قيامت، حشر او نشر، جنت او دوزخ انکار کوي (نعوذ بالله من ذلک).

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : طبايع او ارکان تدبير دي او ټول تقدير ته تسخير دي، د پنځو حواسو پيدا کوونکی خدای تعالی دی، د شپږو

---

[۱]. هفتاد و سه ملت ص ۴۱.

جهتو جوړونکی خدای تعالی دی، اووه اسمانونه او اووه ځمکې یې پیدا کړي، ستوري او داسې نور عجایب یې ایجاد کړي دي، یوه ته یې داسې خطاب ونه کړ چې ((وصورکم فاحسن صورکم)) یعنې پیدا مې کړلئ نو ستاسې صورت مو ډېر ښه جوړ کړ، او ځانته یې دیوه موجود په پیدا کېدو داسې ثنا ونه ویله کومه چې د بني ادم په پیدا کېدلو یې داسې وویله: ((فتبارک الله احسن الخالقین)) [1] یعنې مبارک دی الله چې شه د پیدا کوونکو دی.

حاصل دا چې ملاحده فرقه ځان (جسد) او روح یو گڼي داسې چې د یوه له هلاک د هغه بل د هلاک تصور کوي. حال دا چې روح عین ژوندی دی روح ته مرگ نه وي، روح لکه مرغه او قالب (جسد) لکه قفس داسې دی یا روح لکه توره او قالب یې لکه تېکې داسې دی د تیکي او قفس له ماتېدو د تورې او مرغه څه باک دی که قالب د اوبو او خاورو کور خراب شي روح بل کور ته نقل کوي لکه چې په حدیث شریف کې راغلي :

((المؤمنون لا یموتون ولکن ینقلبون من دار الی دار)) [2] یعنې مؤمنان نه مري لکن له یوه کور بل کور ته اوړي، د ملاحده وو فرقه صورتویني او له معنی خبر نه دي، د زړه سترگې یې نه دي غړېدلي لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: ((فانها لا تعمی الابصار ولکن تعمی القلوب التی فی الصدور)) [3] یعنې نو خبره دا ده چې سترگې یې ړندې نه دي لکن

---

[1]. المؤمن / ۶۲.

[2]. مفتاح کنو السنة ص ۴۸۸.

[3]. الحج / ۴۵

زړونه یې چې سینو کې دي، نهویني، دوی د بدن له فنا پسې د روح له بقا منکر دي، او حدیث شریف کې راغلي دي «و لیس الموت عدما حتی تظن انک اذا مت عدمت صفاتک ولکن یبقی الروح علی ما کان علیه من العلم والجهل» [1] یعنې مرګ له منځه تلونکی نه دی څوک چې مړ شي جسماني صفات یې عدم کیږي لکن روح باقي پاتې کیږي. په هغه ډول چې که عالم و، له علم سره، او که جاهل و، له جهل سره مصاحب وي او روح د عالم او جاهل نه مري او فنا نه لري، او بل حدیث شریف کې راغلي دي: «ارواح الشهداء فی حواصل الطیور خضرٍ ترد انهار الجنة و باللیل یاوی الی قنادیل تحت العرش» [2] یعنې د شهداوو ارواح د شنو مرغانو په جوجورو کې وي د ورځې جنتو ته ځي او د شپې عرش لاندې قندیلونو ته ځي، او خدای تعالی فرمایلي دي: «ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات بل احیاء و لکن لا تشعرون» [3] یعنې څوک چې د خدای تعالی په لار کې ووژل شي هغو ته مړه مه وایئ بلکې ژوندي دي خو تاسې پرې شعور نه لرئ. په دې مبارک ایت کې الله تعالی نهي فرمایلې ده چې څوک د خدای په لار کې ووژل شي هغو ته مړه مه وایئ لکن دوی ژوندي دي خو تاسې پرې نه پوهیږئ.

۳۴_ منجمیه

د نوم وجه: څرنګه چې د منجمیه عقیده په ستورو ډېره ده ځکه ورته

---

۱. تخریج یې تراوسه نه دی شوی.

۲. Wensinck. T۱۱, p,۴۰۱۳۱۸۵.

۳. البقره / ۱۴۹.

منجمیه وایي.[1]

عقیده :

منجمیه عقیده لري چې اووه ستوري پلارونه دي او څلور عناصر (خاورې، باد، اوبه او اور) مورګانې دي، د دوی درې زامن دي (معادن، نبات او حیوانات) او د عالم هر څۀ (باد، باران، یخني، ګرمي، فراخي، تنګي، فتنه، شور او شر، امن او امان، صحت او مرض، ژوند او مرګ له افلاک او ستورو صادریږي، د صورتو د جوړولو او ورانولو، د اجتماع او افتراق نقاش او تمثال سوري دي. تثلیث[2]، تربیع[3]، تسدیس[4]، اوج[5]، حفیض او بروج چې ځینې خاکې دي او ځینې بادي، ځینې ابي (د اوبو) دي او ځینې اتشي (د اور) مذکر او مونث دي، او وایي: دغه افلاک او انجم طلسم دی پیدا کیږي او فنا کیږي، چې فنا شي بېرته نه راځي.

دلیل : دلیل یې ونه لیدل شو.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : د نجومیانو دغه نظر قاصر دی ځکه چې افلاک او ستوري طبایع او عناصر ټول خدای تعالی د (کن) په امر

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۴۳.

[2]. یو ستوری د بل ستوري څلورم برج کې واقع کیدل چې د فلک ثلث دی تثلیث بولي. (همدا ذکر شوی مرجع ۴۳مخ)

[3]. په څلورمې خانې د ستورو کتنه یو بل سره (ذکر شوې مرجع او مخ)

[4]. د بل ستوري په دویم برج کې د کوم یوه ستوري واقع کیدل.

[5]. اوج د حفیص ضد دی او هغه د ستوري لومړۍ درجې ته وایي.

باندې په حرکت راوستي دي، ژرنده بې اوبو نه ګرځي، شپه او ورځ، لمر او سپوږمۍ او ستوري د حق د امر منونکي او فرمان قبلوونکي دي لکه چې خدای تعالی فرمایلي دي: ((و سخرلکم اللیل و النهار والشمس و القمر و النجوم مسخرات بامره))[1] یعنې تاسو ته مې شپه او ورځ، لمر او سپوږمۍ او ستوري په خپل امر مسخر کړي دي.

۳۵_ وضعیه

د نومولو وجه:

عقیده:

دوی رسولان او انبیاء دنړۍ ډېر بزرګان، عاقلان او زښت زیات پوهان او حکمیان بولي، وایي چې هغوی په خلکو د شفقت لپاره قوانین او قاعدې وضع کړې نوم پرې شریعت کېښود، او ویې ویل چې دا د خدای تعالی کلام دی ترڅو چې د خلکو په زړو کې موثر ځای ونیسي، مګر د ځمکې اوسېدونکي چېرته او اسمان چېرته چې دوی ته ترې پیغام راشي.

دلیل:

ضعیه فرقه داسې دلیل وړاندې کوي چې لمر اووه ځلې اووه زره فرسنګه په اووه زره فرسنګه کې دی او ځمکه د ژرندې له څو پلو د هغه په نسبت زیاته نه ښکاري او همدارنګه د اسمان په څنګ کې هم ځمکه مختصره او وړه ده، اوس باید قیاس شي چې ادمیانو ته څه وزن دی چې له اسمان ورته حکم راشي، امر او نهي معقول نه راځي او فهم کې

---

[1]. النحل / ۱۲.

نه ځاييږي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي: د سترګې غړى ډېر وړکې او حقير دي، انسان د قدر قيمت او راى له مخې دواړه جهانه دي، په قدسي حديث کې راغلي دي : ((قال الله تعالى خلقت العالم لكم و خلقتكم لاجلى))[1] يعنې الله تعالى فرمايلي دي : عالم مې تاسو ته پيدا کړ او تاسې مې د ځان لپاره پيدا کړئ، بل دا چې : د قرآن مجيد فصاحت د عرپو بلغا ګونګيان کړل، د يوه سورت په يوه ايت يې ورسره معارضه وکړه ټولو د عجز سر د ناپوهۍ په ګريوان کې ښکته واچاو لکه چې فرمايلي يې دي : ((و ان كنتم فى ريب مما نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله ...))[2] يعنې که تاسې په هغه کتاب چې په خپل بنده مې نازل کړى شک کې ياستئ نو په مثل د هغه يو سورت راوړئ، او فرمايلي يې دي : ((فلياتوا بحديث مثله))[3] يعنې نو راوړئ په مثل د هغه يو خبره، ټول له مقابلې پاتې شول او محمد صلى الله عليه وسلم په ټولو اديانو چې د عالم په اوو اقليمو کې وو غالب شو، ناچاره ځينې مسلمانان شول او ځينو عاجزۍ نه جزيه ومنله او مؤمنانو ته يې پناه وروړه. لکه چې الله تعالى فرمايلي دي: ((ليظهره على الدين كله و لو كره المشركون))[4] يعنې چې په نورو ټولو اديانو ښکاره غالب شي که څه هم دا کار د

---

[1]. فتودات مکيه ج ۳ ص ۱۲۳.
[2]. البقره / ۲۱..
[3]. الطور/ ۳۴.
[4]. الصف / ۹.

مشرکانو بد ایسي، بل دا چې زیرک خلق قرآن کریم کې فکر کوي، د غیب خبرونه په کې زیاتویني لکه چې د روم له فتح مخکې دا سې زیری پیغمبر علیه السلام ته شوی ‹الم، غلبت الروم فی ادنی الارض›[1] همدارنګه نوح علیه السلام ته د مخه له طوفان وویل شول : ‹یاارض ابلغی ماءکِ و یا سماء اقلعی›[2] او د ابراهیم علیه السلام په حق کې یې فرمایلي دي: ‹‹یا نار کونی برداً و سلام علی ابراهیم››[3] یعنې ای اوره یخ او سوړ شه او ابراهیم سلامت وساته. همدارنګه له موسی علیه السلام سره د ونې خبرې کول لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: ‹‹من الشجرة ان یا موسی انی انا الله رب العلمین››[4] یعنې له ونې موسی علیه السلام ته وویل شول: ای موسی بېشکه زه الله رب د عالمیانو یم، نو کوم حکیم له غیب دا ډول خبر ورکړی یا یې په دعا طوفان راوستی یا اور پرې ګلستان شوی دی، یا کوم حکیم سره ونې خبرې کړې دي یا یې په همسا وهلو له تیږې چینې راخوټولي لکه چې فرمایلي یې دي ‹‹قلنا اضرب بعصاک الحجر فانفجرت منه اثنتا عشرة عینا››[5] یعنې وویل مونږ ‹موسی ته› چې په امسا دې تیږه ووهه نو دولس چینې ترې جاري شوې. او کوم حکیم له خټو مرغه جوړ کړی دی لکه چې الله تعالی فرمایلي دي: ‹‹و اذا تخلق من الطین کهیئة الطیر›› یعنې یاد کړه هغه وخت چې

---

[1]. الروم / ۱، ۲.
[2]. هود / ۴۲.
[3]. الانبیاء / ۶۹.
[4]. القصص / ۳۰.
[5]. المائده / ۱۲۰.

کله يې د مرغه هيئت له ختهو جوړ کړ، او کوم حکيم مورزادي ړوند بينا کړی او يا يې مړی ژوندی کړی دی. لکه چې الله تعالی فرمايلي دي: (و تبرئ الاکمه والابرص و تحی الموتی باذن الله) يعنې د الله تعالی په اذن مورزادی ړوند او د برگي (فس) ناروغ جوړوي او مړی ژوندی کوي او کوم حکيم په اسمان کې سپوږمۍ دوه نيمه کړې ده لکه چې الله تعالی فرمايلي دي: ((اقتربت الساعة وانشق القمر))[1] يعنې د قيامت وخت او شپې رانږدې شوي او سپوږمۍ دوه نيمه شوه.

نو وضعيه فرقه د خپل قاصر عقل له مخې د رسالت او نبوت له درک محروم پاتې شوي دي، او د اولياوو کرامات د سکينه له نزول ځنې وي چې د کامل مؤمن په زړه کې وي لکه چې الله تعالی فرمايلي دي: ((هوالذی انزل السکينة فی قلوب المؤمنين ليزدادوا ايماناً مع ايمانهم))[2] يعنی الله هغه ذات دی چې د مؤمنانو په زړو کې يې سکينه نازل کړې ده چې د دوی له ايمان سره ايمان زيات کړي.

۳۲_ فلاسفيه

د نوم وجه:

ځرنگه چې د فلاسفه وو بحث د طبعي او الهي موجوداتو په برخه کې په منطقي پروگرامو کيږي او د اشياوو په تحقيق کې عقل باندې اکتفا وي، او د فلاسفيه معنی (د حکمت محبت) ده چې (فيلا) په يوناني ژبه محب او (سوفا) د حکمت معنی لري نو فلسفه (حکمت دوستی) ته

---

[1]. القمر / ۱.

[2]. الفتح / ۴.

وایي او د دوي عقیده په عقل او حکمت متکي ده ځکه یې لقب (فلاسفیه) شوی دی.[1]

عقیده :

فلاسفیه فرقه عقیده لري، چې حشر د ارواحو کیږي نه د اجسادو.[2]

---

[1]. هغسي چې فلسفه (حکمت دوستی) ته وایي (فیلسوف) د حکمت خوښوونکی او مینه وال ته وایي، دوی خپلو اراو کې زیات اختلاف لري، دوی په قدیم قانع دی او د نقص ټول صفتونه لکه تشبیه، تحییز، جهت او نور صفات ورنه نفي کوي خو وایي : له ده بې واسطې یوه موضوع صادریږي (لا یصدر من الواحد الا الواحد) یعني له یو یو صادریږي او بس او د هغه تاثیر په مصنوعاتو د ایجاب له لارې دی نه د اختیار له طریقې.

[2]. فلاسفه وایي علم درې ډول دی، د څه شي والی علم، د څرنګه والي علم، د څو والي علم:

۱ـ د څه شي والی علم د اشیاوو څه شی والی غواړي، الهي علم دی.

۲ـ د څرنګه والي علم د اشیاوو څرنګه والی غواړي او طبعي علم ورته وایي.

۳ـ د څووالي علم د اشیاوو څووالی غواړي چې د ریاضي علم ورته وایي. نو د الهي علم موضوع مطلق وجود دی او د وجود د احوال بحث له حیثه د دې کوي چې هغه وجود دی، او د طبعي علم موضوع جسم او بحث په احوال د جسم کې دی او د ریاضي علم موضوع، ابعاد او مقادیر دی او بحث د کمیت او څووالي په احوال کوي، او د یونان فلاسفه او حکما ځوک حاذق طبیبان دي او ځینې واثق منجمان دي.

سبعه حکما چې د حکمت ستنې دي دا دي : تالس ملطي، انکساغورس، انکیمانس، انباد قلیس، فیثا عورث، سقراط، افلاطون. ځینو دغه کسان هم ورسره حساب کړي دي : (بیاس، پیتاکوس، کلثوبول، میسون، خیلون) دوی اکثره (رواقیان) وو د دوی فلسفه د وحدت الوجود یوه نوع ده خو جسماني نه روحاني په دې معنی چې غیر له جسم په کوم وجود قایل نه وو، دوی ویل : قدیم صانع عقل دی له عقل لوړ څه شی نشته، وایي نفسونه قدیمي دي او د تناسخ په ډول له یوه بدن بل بدن ته انتقال کوي.

د اصول حکما : ځینې شاعران او ځینې عابدان متقیان دي خو عبادت یې شرعي نه دی او نومونه یې دا دي: فلوطرخیس، اکسنوفسانس، زینون، دیمقریطیس، هرقل (هرقلیطوس)، ابیقوس، سولون شاعر، میروس شاعر، سقراط، اقلیدس، اکاډمیا فلاسفه (اکادمیا په

دليل :

فلاسفيه دليل راوړی چې د بني ادم جسد مرکب دی پس له مرگه یې هر جز خپل اصل ته ځي او لا یتجزی اجزاء شي، متلاشي شي، معدوم شي، نو اعاده د معدوم محال شي او روح نه متجزي کیږي ځکه چې ترکیب نه لري، نو نه فنا کیږي.

اهل سنت او جماعت :

یونان کې د یو باغ نوم و چې افلاطون په هغه کې تدریس کاوه)، بطلیموس د مجمطي کتاب مؤلف، او اقلیدس د هندسې واضع وه له دې طبقې رومي اسکندر، کلبي دیوجانس، شیخ الیوناني (هغه فلوطین یا افلاطون ثاني دیچې د اشراق د فلسفې مؤسس دی، ثاوفرسطیس، برقلس، ثامسطیوس، اسکندر افرودیس، فرفوایوس وو. ثاوفرسطیس او برقلس د عالم په قدم کې شبه راوړې ده، ثامسطیوسي د ارسطو د کتابو شارح او دوی د مشائین فلاسفه وو، دوی د ارسطو غوندې د فلسفې تعلیم په یوه گردش ځای کې چې (لیس) نومیده کړی او په دې ترخ کې به یې خپلو شاگردانو ته هم ښوونه کوله ځکه یې پیروانو ته مشاني وايي، دوی له عقل ماوراء بله مبداء ثابتوي او هغه اوله مبدا بولي او لومړنی علت یې گڼي، خو اکثره طبیعیان او مهندسان د صانع نفي کوي وايي مونږ له هگۍ مرغۍ لیدلې ده او مرغۍ مو له هگۍ، مونږ مني له بني ادم او بني ادم مو له مني لیدلی دی. دوی وايي تل داسې وو او همداسې به وي، دوی وايي: د عالم مدبر طبیعت دی، دوی وايي د بطلیموس او جالینوس همدا مذهب و.

د اسلام حکما چې غالباً د افلاطون او ارسطو سره یې پیروي لرله دا کسان وو: یعقوب بن اسحق کندي، حنین بن اسحق، ابو معشر مقدسي، ابوبکر ثابت بن فره حرانی، ابوزید احمد بن سهل بلخي، احمد بن طیب سرخسي، ابو علي احمد بن محمد بن مسکویه او ابونصر محمد بن طرخان فارابی چې قائل شو په دې چې عقل محض صانع دی او شیخ الرئیس ابو علي حسین بن عبدالله سینا (تاریخ حکماء اسلام از ظهیر الدین البیهقي متوفي **۵۲۵**هـ طبع **۱۹۴۲** دمشق، اخبار العلماء سره له اخبار الحکماء تالیف د جمال الدین یوسف القنطي متوفي **۲۴۲** طبع **۱۳۲۲**هـ مصر، نزهة الارواح و روضة الافراح فی تاریخ الحکماء و الفلاسفه تالیف شمس الدین محمد شهر زوري متوفي **۲۸۷**هـ طبع – حیدر آباد.

اهل سنت او جماعت وايي چې: د وجود لا يتجزى اجزاء او ذرات چې د وجود په قالب کې د رب العالمين په امر جمع شوي وو بيا چې متمزق او متفرق شي دوباره يې جمع کيدل ډېر اسان وي، ممکن وي، محال نه وي، نو جواهر چې له نابودۍ پيدا کولای شي له شته والي خو يې لا ښه پيدا کولای شي.

دليل:

الله تعالى فرمايلي دي: ((من يحى العظام وهى رميم، قل يحييها الذى انشاها اول مره و هو بكل شىءٍ عليم))[1] يعنې څوک وراسته هډوکي ژوندي کوي؟ ورته ووايه! هغه يې ژوندي کوي، چې اول ځل يې پيدا کړل او دی په هر شي پوه دی.

۳۷_ کراميه

د نوم وجه: کراميه د ابي عبدالله محمد بن کرام پيرو دي او ځينې وايي چې: د کاف په کسر او د (ر) په تخفيف ويل کيږي. د دوی اقوال په تشبيه کې متعدد دي، دوی وايي چې الله په عرش دی له جهته د علو (ان الله على العرش من جهة العلو)، دوی وايي ايمان د منافق له کفر سره د انبياوو له ايمان سره مساوي دی. (شرح المواقف۲۹)

عقيده:

کراميه عقيده لري، چې: ايمان د ژبې اقرار دی چې وويل شي لا اله الا الله محمد رسول الله د زړه باور ته اړتيا نشته.

اهل سنت او جماعت:

---

[1]. يس / ۷۸.

اهل سنت او جماعت وايي : د ژبې په اقرار وينه او مال په امان کيږي او د شرع توره يې له غاړې پورته کيږي خو چې د زړه تصديق، اعتقاد او يقين نه وي په دنيا کې به د مسلمانانو له جملې وي او په آخرت کې به کافرانو سره وي.

دليل :

الله تعالی فرمايلي دي : ((من يقول امنا بالله و باليوم الاخر و ما هم بمؤمنين)) [1] يعنې څوک چې وايي ايمان مې په الله او د اخرت په ورځ راوړی حال دا چې دوی مؤمنان نه دی (ځکه چې د زړه باور او تصديق پرې نه لري).

۳۸_ خازميه

د نوم وجه:

خازميه (جازميه) د خازم (جازم اصحاب دي ځکه ورته (خازميه) وايي او په (ح) يې ټکی ورته زيات کړی (خازميه) ترې جوړ شوی دی.(۱)

عقيده :

خازميه فرقه عقيده لري چې : ايمان مجهول دی، څوک نه پوهيږي چې ايمان څه شی دی ځکه چې د ايمان تعريف په ايمان شوی دی. داسې چې : (الايمان ان نومن بالله و ملائکته و کتبه و رسله و باليوم الاخر والقدر خيره و شره من الله تعالی) يعنې ايمان داسې شی دی چې ايمان راوړي په الله او په پرښتو يې او په کتابو يې او په رسولانو يې او د قيامت په ورځ او اندازه د خير او شر له الله تعالی ده، نو چې داسې وي

[1]. البقره / ۷.

هر څوک چې په هر دین او ملت وي معذور دی.

اهل سنت :

اهل سنت او جماعت وايي : هر څوک چې عاقل او بالغ وي باید د خدای تعالی یووالی وپېژني، په هیڅ ډول معذور نه دی، که داسې معنی ورته حاصله نه شي کافر به وي.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي : ((فاعلم انه لا اله الا الله))[1] یعنې نو پوه شه چې شان د خبرې دا دی چې لایق د عبادت نشته مګر الله دی.

۳۹_ اباضیه

د نوم وجه :

اباضیه فرقه د عبدالله اباض اصحاب دي ځکه ورته اباضیه وايي.

عقیده :

اباضیه فرقه عقیده لري، چې : اهل شرک نجس او اهل ایمان پاک دي خو په ظاهر صورت یو شان دي څرنګه چې کفر او ایمان په زړه کې وي پاک له ناپاک نه معلومېږي نو باید له ټولو انسانانو ځان وساتل شي نه چې په ناپوهۍ کې نجس شي.[2]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د ایمان نور او د صالحانو ښېره د هر چا په

---

[1]. محمد / ۲۱.

[2]. اباضیه داسې عقیده هم لري، چې د کبیره مرتکب کافر بولي، د کفارو لار کې توقف کوي، نفاق کې توقف کوي. (هفتاد و سه ملت ص ۴۹).

ځېره کې معلومېږي لکه چې الله تعالی فرمايلي دي: (تعرف فی وجوهم نضرة النعيم)[1] يعنې پېژني د دوی په مخو کې به د نعيم تازګي وي.

او منافقان هم نښې او دليل لري لکه چې خدای تعالی فرمايلي دي: ((ولتعرفنهم فی لحن القول))[2] يعنې او هرو مرو به په تحقيق سره دوی وپېژنې چې په لحن د قول کې به يې معلومېږي.

۴۰_ لوزيه

د نوم وجه:

د لوزيه فرقې د تسميې وجه داسې ده چې لوز بادام ته وايي لکه بادام، چارمغز، پسته او خستکي په پوستکي کې يو شان ښکاري خو چې مات شي ځينې پوچ وي او ځينې مغز لري. انسانان هم ظاهراً يو شان دي خو په چا کې ايمان وي او چا کې نه وي او هغه مونږ ته نه معلومېږي. له دې کبله لوزيه فرقه وايي: چا ته دې لاس نه ورکول کېږي چې په ناپوهۍ کې نجس نه شي. ځينو ويلي دي د دې فرقې نوم په لوزيه غلط دی صحيح نوم يې (کوزيه) دی نو د تسميې وجه يې په دې نوم له دې امله دی چې: دوی د بولو او غايطو اچول په ځمکه جايز نه ګڼي. دليل يې داسې بيانوي، چې ځمکه ټوله مسجد ده لکه چې حديث شريف کې راغلي دي (جعلت لي الارض مسجداً و طهوراً)) دوی ته چې د دې ځيزو ضرورت پيدا شي د کوزو او ويالو قصد کوي ځکه ورته

---

[1]. المطففين / ۲۴.

[2]. محمد / ۳۲.

(کوزیه) وایي.

عقیده :

لوزیه عقیده لري چې اهل شرک نجس دي او اهل ایمان پاک دي خو په ظاهر صورت یو شان دي، څرنګه چې کفر او ایمان په زړه کې وي پاک له ناپاک نه معلومیږي نو باید له ټولو انسانانو وساتل شي نه چې په ناپوهۍ کې نجس شي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي دا باطل مذهب دی کوم اساس نه لري، مسلمان ورور سره لاس په لاس مصافحه او غاړې په غاړې کیدل (معانقه) سنت ده لکه چې په حدیث شریف کې راغلي دي : (قالوا: یا رسول الله! ان احدنا یری صاحبه بعد برهة انحتی له، قال: یاخذ یده فیصافحه او یعانقة) یعنې ویې ویل : ای رسول الله یو له مونږ چې خپل ملګری ډېره موده پس ووینې ورته کوږ شي احترام او دوستي ورته څرګندوي. رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : په ملا دې نه ورته کږیږي، بلکې مصافحه یا معانقه دې ورسره وکړي، چې لاس په لاس ورکړي یا لاس په غاړه ورواچوي او یو بل سره ډوډۍ خوړل سنت دي او تنها ډوډۍ خوړل مکروه دي : (قال النبي صلی الله علیه وسلم شر الناس من اکل وحده) یعنې بدترین خلق ډېر خوړونکي او تنها خوړونکي دي).

۴۱_ خشبیه

د نوم وجه:

څرنګه چې په عربي ژبه کې خشب وچو لرګیو ته وایي او دا خشبیه

فرقې عقيده ده چې پس له مرګه قلم پر بندګانو وچيږي. د دغه وچوالي لپاره د اخشبيه لقب ورکړی شوی دی او دوی د خوارجو له فرقې (الاخنس) نومي ته منسوب دي.[1]

عقيده :

اخشبيه فرقه عقيده لري چې تر څو بندګان ژوندي وي قلم پرې روان وي خو چې مړه شي قلم وربانديې وچ شي که نيکي يې کړې وي هماغه وي او که بدي يې کړې وي هماغه وي چې په ژوند يې کړې وي، زياتوالی په کې نه راځي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : څوک چې په بندګانو کې ښه لاره جوړه کړي هر څوک چې په هغې لارې ځي ثواب يې په دغې لارې د تلونکي په اندازه د دغې لارې جوړوونکي ته هم رسيږي او په ديوان کې يې ورته ليکل کيږي او څوک چې بده لاره پريږدي هر څوک چې عمل وربانديې وکړي عذاب يې د عمل کوونکي په اندازه ده ته هم په ديوان کې ليکل کيږي.

دليل :

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي (من سن سنة حسنة بعمل بها بعد موته فله اجرها مثل اجرمن عمل بها و من سن بدعة سيئة فعليها وزرها و مثل وزر من اتبعها)[2]

همدارنګه صالح اولاد په دعا د مور او پلار درجه زياتيږي او د جاريه

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۵۱.

[2]. صحيح مسلم ج ۸ ص ۲۱.

صدقي لکه د مسجد یا خانقا یا رباط جوړولو ثواب چې ورته رسیږي چې څوک نفع ترې اخلي او چا چې نافع علم زده کړی وي یا یې تالیف او تصنیف کړې وي یا یې چا ته څه لیکلې وي او په هغه عمل وکړي درجه یې زیاتیږي. لکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:
«اذا مات ابن ادم انقطع عمله الا عن ثلاث: ولد صالح یدعو به و علم ینتفع به و صدقة جاریه»[1]

۴۲_ تغلبیه

د نوم وجه:

تغلب مختلفې معناګانې لري. ځینې یې غاړه اوږدول غلبه موندل دي چې دې ځای سره مناسبت لري ځکه دا فرقه په لاندې ذکر شوې عقیدې خپلې غاړې اوږدوونکې او له حق او حقیقت وتل دي ځکه به ورته دغه نوم اېښودل شوی وي.

عقیده:

تغلبیه فرقه عقیده لري چې خدای تعالی د بندګانو اعمال نوي نوي پیدا کوي او هغه وخت چې فعل اجرا شي ولیکل شي قضایې مخکې نه وي او تقدیر یې نوی منځته راځي.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: د ځمکې او اسمانونو له پیدا کېدلو مخکې لیکل شوی دی چې د ادم اولاد به عالم کې پیدا شي څه کارونه به کوي قضا لیکلیدي او تقدیر یې هلته لوح محفوظ کې شوی دی.

---

[1]. جامع الصغیر ج ۱ ص ۱۱۱.

دليل : الله تعالى فرمايلي دي : ((و كل شيءٍ فعلوه الزبر و كل صغير و كبير مستطر))[1]

[1]. القمر / ۵۲.

۴۳_ قاسطیه

د نوم وجه:

عقیده :

قاسطیه فرقه عقیده لري چې : د دنیا نعمت: راحت، فراغت او په مراد رسیدل دي او دا د نیکي کوونکو اجر دی او د دنیا عذاب: فقر، نامرادي، احتیاج، غم، اندوه او خشکي ده چې دا د بدکارانو سزا ده نو هر څوک چې نیکي وکړي مکافات یې دنیا کې نقد په نقد ورته رسیږي. حاجت یې نشته اخرت نه شته او بدي هم همداسې په دې قیاس ده نو دوی وایي : ثواب او عقاب جزاء د اعمالو او اقوالو، خیر او شر ده او په دنیا کې رسیږي په اخرت کې نګراني نشته منتظر یې مه اوسئ.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : دنیا ملعونه ده او څه شی چې ملعون وي د نیکوکارو لایقه نه وي.

دلیل :

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : ((الدنیا و ما فیها سوی ذکر الله و ما والده (ملعون)) یعنې دنیا رټلې درګاه ده او نعمت د خدای تعالی کړه دي او څه چې دې دنیا کې دي مطرود او مردود دي او داسې خیزونه د عاملینو اجر نه شي کیدلای.

۴۴_ تکوینیه

د نوم وجه:

تکوینیه فرقه د دې لپاره په دې نوم ملقبه شوې ده چې دوی عقیده لري:
د خدای تعالی وجود د ده له خپل ذات څخه دی.

دلیل :

دوی وایي : د دې لپاره چې دی جل جلاله د ټولو اشیاوو پیدا کوونکی دی حال دا چې دی جل جلاله هم شی دی نو د خپل نفس خالق هم خپله دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : دا سمه خبره ده چې خدای تعالی د هر شي خالق دی او دا عموم افاده کوي خو عقل د دې عام مخصص دی لکه چې خدای تعالی فرمایلي دي: ((و اتیت من کل شیءٍ)[1] یعنې د عقل قرینه حکم کوي او عام خاص گرځوي، ټول عقلا پوهیږي چې مطلق معدوم په خپله نه پیدا کیږي لکه چې عقل حکم کوي، د بلقیس په حکایت کې راغلي دي : چې د دې پادشاهي هغې درجې ته رسیدلې وه چې هر څه ورته موجود و (و اتیت من کل شیءٍ) عقل دغه عام خاص گرځوي او وایي، چې : ډېر شیزونه وو چې بلقیس نه لرل لکه کوه قاف، لمر، سپوږمۍ، عرش، کرسي، لوح، قلم، په دې ځواب کې یوه دقیقه نکته ده چې بې له علماوو څوک پرې نه پوهیږي.

۴۵_ متوسمه

د نوم وجه:

[1]. النمل / ۲۳.

توسم د يو ځيز ليدلو کتلو څرګنديدلو، فراست او په نښو او علامو پوهيدلو ته وايي متوسمه فرقه چې په دې نوم ملقبه شوې ده د دې لپاره چې د دوی عقيده کې داسې دي چې په هغه څه عمل کوي چې له زړه يې ورته څرګند او (متوسم) شي.

عقيده:

متوسميه فرقه عقيده لري چې څه دې زړه درته وايي هغه کوه که زړه پاک او نوراني وي هر څه به رباني الهام په کې ډيريږي او زړه چې تياره وي د انساني طبيعت زنګار يې نيسي نو هر څه چې درنه کيږي ټول معصيت او ګناه وي.

دليل:

په حديث شريف کې راغلي دي: ((ان للشيطان لمة ابن ادم و للملک لمة)) [1] يعني شيطان لره د بني ادم په زړه کې د قدم پل دی او ملکې ته پل دی نو د شيطان پل شر او دروغو ته لمسون کوي او د ملکې پل خير رښتيا او حق ته يې متوجه کوي نو څوک چې د ښو احساس ومومي پوه دې شي چې هغه د خدای تعالی له خوا دی نو د خدای تعالی حمد دې ووايي او څوک چې د بدۍ احساس وکړي نو له شيطان دې پناه وغواړي. دوی عقيده لري چې خاص زړه د زړه حاکم دی نه قرآن او نه خبر.

اهل سنت او جماعت:

---

[1]. جامع الصغير ج ١ ص ٣٢٢ (هفتاد و سه ملت ۵۴).

اهل سنت او جماعت وايي: زړه د خير او شر معدن دی د نيکۍ او بدۍ تخم په کې کرل کيږي، چې هره ګړۍ د خلکو له زړه راوځي او ته نيک له بدو نه شې پيژندلې نو پر تا لازم دي چې هر څه د زړه په فرمان ونه کړې، د قرآن مطيع او د فرمان تابع اوسه، څه چې له رسول الله صلی الله عليه وسلم درته رسيدلي د هغو پيرو اوسه او هغه کوه.

دليل : الله تعالی فرمايلي دي چې: ((وما اتيکم الرسول فخذوه و ما نهيکم عنه فانتهوا)) [1] يعني څۀ چې رسول درکړي هغه ونيسه او له څه شي يې چې منع کړی يې له هغو ځان منع کړئ.

۴۲_ محروقيه

د نوم وجه:

د دې فرقې نوم په (الفرق المتفرقه) کتاب ۹۲ مخکې (الحرقيه) راغلی دی، دوی په محروقيه ځکه ملقب شوي دي چې عقيده لري چې کافر سوزول کيږي او ايره شي نور عذاب نهويني.

عقيده :

محروقيه فرقه عقيده لري چې خدای تعالی کافران په اور نه سوزوي مګر يو ځلې او ايرې شي نور عذاب نه ويني.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي چې کافران هيڅکله له عذاب نه خلاصيږي (خالدين فيها) [2] تل به دې اور کې وي او هيڅکله نه معدوم کيږي

---

[1]. الحشر / ۹.

[2]. البقره / ۱۵۷.

عذاب يې پای نه لري او هر کله يې چې پوستکی وسوزي بل پوستکی يې په ونج کې پرې راشين شي لکه چې الله تعالی فرمايلي دي: ((کلما نضجت جلودهم بدلناهم جلوداً غيرها))[1] يعنې او کله چې د دوی پوستکي پاخه شي مونږ به يې په نورو پوستکو بدل کړو.

۴۷_ بوستانيه

د نوم وجه: د دې فرقې صحيح نوم بايد (مفروغيه) په غين باندې وای.

عقيده:

بوستانيه فرقه عقيده لري چې: څرنګه د جنت فراخي له اوو ځمکو او اوو اسمانو زياته ده (عرضها کعرض السماء و الارض)[2] يعنې سور يې د ځمکې او اسمان د سور په شانتې ده، په ورځ د قيامت چې دا اسمانونه ونغښتل شي (کطی السجل للکتب)[3] لکه د کتابو سجل چې ونغشتل شي، جنت به د هغو اسمانو په ځای پيدا کړي. همدارنګه چې ځمکه ونغاړي (والارض جميعاً قبضته)[4] او ټوله ځمکه چې قبضه يې کړو، دوزخ به د ځمکې په ځای پيدا کړي اوس جنت او دوزخ موجود نه بولي.

اهل سنت او جماعت:

---

[1]. الحديد / ۲.
[2]. الحديد / ۲۱.
[3]. الانبياء / ۱۰۴.
[4]. الزمر / ۶۸.

اهل سنت او جماعت وايي: ((اسفل السافلين کې د ځمکې اوومې طبقې لاندې يوځاى دى چې سجين نوميږي اوس دوزخ هلته دى جوړ تيار ((انا اعتدنا للکافرين سلاسل واغلالاً و سعيراً)) [1] او د اسمان له اوومې طبقې له پاسه د سدرة المنتهى ونه ده. [2] جنت اوس هلته دى، د جنت بام عرش دى (عرش الرحمن سقف الجنة) يعنې د رحمن عرش د جنت سقف (بام) دى.

۴۸_ مفروعيه

د نوم وجه:

د مفروعيه نوم ښايي (مفروعيه) په (غ) باندې وي ځکه چې مناسبت يې د دوى له عقيدې سره پرې سميږي. [3]

عقيده :

مفروعيه فرقه عقيده لري چې الله تعالى د هر چا په برخه کې د خير او شر هر څه چې تر قيامته پورې کيږي وليکل. اوس خداى تعالى له ټولو کارونو فارغ دى څه يې چې ليکلي هماغه کيږي او هغه تعبير نه خوري.

دليل :

حديث شريف دى : فرغع الله من اربع من الخلق و الرزق و الاجل. [4]

---

[1]. الدهر / ۱۴.

[2]. حديث شريف کې راغلي دي که يو تيز اس د هغې د يوې پاڼې سورى طى کولو لپاره يو کال مزل پرې وکړي هغه به طى نه کړي او سدر د کنار ونې ته وايي. سدرة المنتهى اووم اسمان کې ونه ده چې ريښې يې شپږم اسمان کې دي.

[3]. هفتاد و سه ملت ص ۵۲.

[4]. جامع الصغير ج ۲ ص ۱۷۲.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : (فرع مما كان لا مما هو كائن) ثه چې دي هغه يې ليکلي له هغه فارغ دی او څه چې کيږي ورځ په ورځ يې ليکي او خدای تعالی هره ورځ شان لري (کل یوم هو فی شان) [1]

[1]. الرحمن / ۲۹.

۴۹_ نجاریه

د نوم وجه: د نجاریه فرقه د محمد بن الحسین النجار اصحاب دي ځکه ورته نجاریه وایي.[1]

عقیده :

نجاریه عقیده لري چې: خدای تعالی زمونږ د ژبې وینا د لاس نیول، د پښو تګ پیدا کړي دي نو د بندګانو **فعل** د ده جل **جلاله فعل** دی. له دې کبله که جزا ورکوي په خپل **فعل** به یې جزا ورکړې وي نه د دوی په **فعل**.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي: (والله **خلقکم** و ما تعملون)[2] یعنې الله تعالی تاسې پیدا کړي یئ او هغه څه یې پیدا کړي دي، چې تاسې یې کوئ، ځکه چې دوی لره د خدای تعالی له ذات ځنې نه افعال شته او نه اقوال، د دوی عقیده د افعالو پیدا کیدلو کې او دا چې د بنده **فعل** لیکل کیږي **اهل** سنت او جماعت سره موافقت لري او د وجودي صفاتو په نفي کولو او د خدای تعالی د لیدلو په نفي کولو کې او د کلام په حدوث کې معتزله وو غوندې دي.[3]

اهل سنت او جماعت :

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۵۲.

[2]. الصافات / ۹۴.

[3]. هفتاد و سه ملت ۵۲.

اهل سنت او جماعت وايي : سعي د بنده وي او بنده لره خير د ده د سعي په اندازه دی.

دليل :

الله تعالى فرمايلي دي : ﴿و ان ليس للانسان الا ما سعى ان سعيه سوف يرى﴾ [1] يعنې انسان لره هيڅکله نه شته مگر د هغه څه چې هاند يې کړی وي او هرو مرو به خپل هاند ژر ووينې.

۵۰_ خارجيه

د نوم وجه:

خارجيه فرقه خوارج دي د نوم وجه يې له همدې کبله ده او دوی څو ډلې شوي دي. لکه : [2]

۱_ المحكميه : هغه دي چې علي رضی الله عنه باندې د ﴿التحکيم﴾ په وخت کې ووتل، دوی ويل : څوک چې عادل وي قريش وي او که غير قريش وي هغه امام دی او اکثرو صحابه وو ته د کفر نسبت کوي او د کبيره گناه مرتکب کافر گڼي.

۲_ البهيه : هغه دي چې ايمان يوازې اقرار او علم په خدای او هغه څه چې رسول د خدای راوړي دي، بولي او وايي: اطفال په کفر او ايمان کې د خپلو پلرو غوندې دي.

[1]. النجم / ۴۰.
[2]. هفتاد و سه ملت ص **۵۲**.

۳_ **الازارقه :** هغه دي چې وايي : علي په تحکيم کافر شوی دی او صحابه کافر شوي دي او له قتال ناست خلک کافر شوي دي. او وايي : د مخالفينو د اولادو او د هغوی د ښځو وژل جواز لري او وايي : زاني باندې رجم نشته، او نه په ښځه د قذف حد شته او وايي: د مشرکينو اولاد به له خپلو پلرو سره په دوزخ کې وي، دوی روا بولي چې نبي کافر وي او د کبيره مرتکب هم کافر بولي.

۴_ **النجديه :** دوی خلک فروعو کې ناپوهيو باندې معذور بولي او وايي د خلقو حاجت امام ته نشته.

۵_ **الاصغريه او الاباضيه :** هغه دي چې وايي زمونږ د قبلې مخالفين کافر دي غير مشرکين او د بنده فعل د خدای تعالی مخلوق بولي.

عقيده :

خارجيه فرقه عقيده لري چې لنډيز يې داسې دی : دوی وايي : خدای تعالی بس دی او کله وايي الله او رسول بس دي بل فريادرس نشته دی، د رسول الله اولاد او علی مرتضی ټولو نه بېزاري کوي او شاهدي وايي چې : علي پس له مصطفی کافر شوی (العياذ بالله)

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د علي رضي الله عنه په برخه کې ناسزا خبرې کفر دی، دی د خدای تعالی ولي دی او د مصطفی وصي دی او د خدای ولي اود رسول ولي بايد دوست ولرو او د نبوت خاندان مينه وال د دين اساس دی.

دليل :

الله تعالی فرمایلي دي (قل لا اسئلکم علیه اجراً الا المودة فی القربی) [1]
یعنې ووایه (ای محمده دوی ته) چې: زه له تاسې په دعوت کومه اجوره نه غوارم مګر په خپلوانو کې دوستي.

۵۱_ شیعه

د نوم وجه:

شیعه وو ته د دې لپاره شیعه وایي چې دوی علي رضي الله عنه شائع کړ او ویې ویل چې دی پس له رسول الله صلی الله علیه وسلم امام دی او امامت له ده او د ده له اولاد څخه نه ووځي او که وځي په ظلم یا په تقیه وي.

عقیده :

شیعه عقیده لري چې : علي رضي الله عنه زړور، سخي، عالم او د علم څښتن و او پس له رسول الله صلی الله علیه وسلم د امامت حق علي رضي الله عنه درلود ، او چا چې امامت ترې اخستی ظلم، کبر او عناد یې کړی دی.

دلیل :

د دوی دلایل یو دا مبارک ایت دی (انما ولیکم الله) [2] او دا حدیث شریف دی: ((من کنت مولیه فعلی مولیه) [3]

---

[1]. الشوری / ۲۲.

[2]. المائده / ۲۰.

[3]. دا خبره رسول الله صلی الله علیه وسلم د حجة الوداع په ورځ د خم په غدیر کې وکړه او ویې فرمایل : ایها الناس: الست اولی بکم من انفسکم قالوا بلی یا رسول الله قال فمن کنت

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : صحابه وو کبارو اجماع وکړه او علي رضي الله عنه هم رضا شو چې پس له محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم ابوبکر صدیق رضي الله عنه خلیفه شو نو په دې تقدیر هغه باندې ظلم نه دی شوی.

دلیل :

رسول الله صلی الله علیه وسلم د عمر په اخر وخت کې د لمانځه امامت ابوبکر صدیق رضي الله عنه ته ورکړ نو د لمانځه پیشوا والی یې د خلافت دلیل و او دا د نه منلو خبره ده چې په دې برخه کې چا په علي رضي الله عنه ظلم کړی وي.

۵۲_ رافضیه

د نوم وجه:

رافضیه نوم لومړی د کوفې د خلکو و چې د زید بن علي بن حسین ملګری و ځرنګه چې ده د ابوبکر او عمر له لعن ځان ساتنه وکړه دی یې ترک کړ. له دې کبله ورته رافضه وویل شول، مغیره بن سعید د مغیریه فرقې سرکښي چې ولیده نور شیعیان ورنه په شا شوي دي. دوی باندې یې رافضه نوم کېښود ، اهل سنت د شیعه وو ټولې فرقې رافضه بولي.[1]

عقیده :

مولاه فهذا علی موله، الهم و ال من ولاه وعاد من عاداه و انصره من نصره و اخذل من خذله وادرالحق معه کیف مادار.

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۵۹.

رافضیه فرقه عقیده لري چې جبرائیل علیه السلام علي کرم الله وجهه ته وحي راوړه خو دا چې دی کم عمره (۹) کلن و نو محمد صلی الله علیه وسلم د ده له خوا رسالت ادا کړ نو نبوت په حقیقت کې د علي رضي الله عنه دی او علي رضي الله عنه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته ورزده کاو. او رسول الله صلی الله علیه وسلم په ټولنه کې ادا کاوه. کله وایي رسالت د علي رضي الله عنه دنده وه جبرائیل (ع) خطا شو باید وحي یې علي رضي الله عنه ته وروړې وای.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي د احمق ځواب سکوت دی.

۵۳_ امامیه

د نوم وجه:

څرنگه چې د امام په برخه کې په لاندې ډول ځانگړې عقیده لري ځکه ورته امامیه وایي.

عقیده :

امامیه عقیده لري چې د هر چا امام چې معصوم او د حسین بن علي رضي الله عنه له اولادې څخه نه وي لمونځ یې نه صحیح کیږي. باید امام په صغیره او کبیره مرتکب نه وي او داسې امام نشته مگر څوک چې د حسین بن علي له اولادې وي.

دلیل :

حديث شريف دی : ((الائمة من قريش)) يعنې امامان له قريشو دي، دنيا له دوی خالي نه وي خو د اهل ظلم له تعدی پټ وي ځانونه نه ښکاره کوي، خلافت د دوی حق وي او د دوی ميراث وي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي : (صلوا خلف کل برٍ و فاجرٍ)[1] يعنې هر نيکوکار او بدکار پسې لمونځ کوئ.

۵۴_ ناوسيه

د نوم وجه:

د هغه د د شيعيه و ماميه فرقې ځنې ناوسيه يوه فرقه ده چې وايي امام جعفر عجلان صادق رض دايمي ژوندی دی او امامت يې بادوامه دی او بن ناوس [illegible][2] [illegible] د بصري يو سړی دی چې

عقيده :

ناوسيه فرقه عقيده لري چې د مباهله ايت (انفسنا و انفسکم)[3] کې خدای تعالی علي رضي الله عنه د رسول نفس بللی دی او رسول له ټولو په اتفاق ډېر فاضل دی او ټولو پيغمبرانو نه ستر دی او ټولو اولياوو

[1]. جامع الصغير ج ٢ ص ٢٢.
[2]. هفتاد و سه ملت ص ٢٠.
[3]. ال عمران / ۵۴.

او صوفيانو نه غوره او بهتر دی نو امير المؤمنين چې د نبي په مرتبه وي پس له رسول به هيڅوک تر علي ډېر فاضل نه وي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي څرنګه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم په لمانځه کې امامت ابوبکر صديق رضي الله عنه ته ورکړ دليل دی چې هغه ډېر فاضل دی او د مباهلې په ايت کې چې د (نفس) جمع راغلی د دې مقتضی نه ده چې د ټولو نفسو علمي او روحاني درجه دې يو شان وي. په تېره د علي رضي الله عنه چې ولي دی له محمد صلی الله عليه وسلم سره چې رسول دی عقلاً او عقيده يو شان شمېرل کيدلای نه شي ځکه چې رسول معصوم وي او ولي ته معصوم نه شي ويل کيدلای خو دا چې علي رضي الله عنه د عشره مبشره له جملې صحابي دی د خدای تعالی د هغه بشارت له مخې چې عشره مبشره و په برخه کې راغلی او د ټولو صحابه وو رض په برخه کې چې کومه د خدای تعالی د رضا نسپت درجه حاصله شوې ده د لوړې درجې څښتن او خدای بخښلی جنتي شخص دی خو د جلا دلايلو له مخې پس له رسول الله صلی الله عليه وسلم څلور ياران دي او هغوی کې اول ابوبکر صديق رض، دوم عمر رض، دريم عثمان رض، څلورم علي رض درجې لري او دا څلور ياران او شپږ تنه (سعد، سعيد، ابوعبيده، طلحه، زبير او عبدالرحمن، صحابه کرام لس تنو ته عشره مبشره وايي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم سره به ذوقبلتين جماعت کې له بيت المقدس د کعبې شريفې قبلې ته د خدای تعالی په امر (فول

وجهک شطر المسجد الحرام)[1] بدون له شک او تردد د مازیگر لمانځه کې ګرځیدلی و.

۵۵_ امیریه

د نوم وجه:

امیریه په اصل کې امریه ده ځکه چې دغه فرقه علي رضي الله عنه د رسالت په امر کې له محمد صلی الله علیه وسلم سره شریک ګڼي. له دې امله ورته امیریه وایي.

عقیده :

امیریه فرقه عقیده لري چې علي رضي الله عنه له محمد صلی الله علیه وسلم سره داسې شریک دی لکه هارون چې موسی علیه السلام سره و.

دلیل : رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : ((انت منی بمنزلة هارون من موسی)) [2]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : څوک چې علي رضي الله عنه له محمد صلی الله علیه وسلم سره په نبوت کې شریک وګڼي کفر ته وځي.

دلیل :

ځکه چې د غیر نبي تصدیق په نبوت کوي او د حدیث سبب داسې و چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د تبوک عزا ته ورته علي رضي الله عنه ته یې وفرمایل: مدینه کې زما خلافت کوه. علي رض وویل : ما هلکانو

---

[1]. البقره /

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۲۱

او ښځو کې د جهاد په ورځ پرېږدی؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل : ای علي! راضي نه یې چې تا ته د هارون منزلت وي چې موسی علیه السلام د طور غره ته ورتلو هارون یې په خپل ځای په خلافت پرېښود. (قال موسی لاخیه هارون: اخلفنی فی قومی)[1] یعني موسی خپل ورور هارون ته وویل : زما په قوم کې زما خلیفه شه.[2] او فرمایلي یې دي : ((لا نبي بعدی)) پس له ما نبي نشته.[3]

۵۲_ اسماعیلیه

د نوم وجه:

اسماعیلیه فرقې ته ځکه دا نوم کېښودل شوی دی، چې دوی اسماعیل بن جعفر په امامت گڼي او دوی ځونور نومونه هم لري لکه:

الباطنیه : ځکه چې دوی په باطن د کتاب قول کوي نه په ظاهر د هغه.

القرامطه : ځکه چې لومړنی شخص د دوی حمدان القرامط نومیده.

السبعیه : ځکه چې دوی وایي : شریعتونه د اوو رسولانو دي: ادم، نوح، ابراهیم، موسی، عیسی، محمد او محمد المهدي یعنې محمد بن اسماعیل.

البابکیه : ځکه چې د دوی یو طائفه د بابک الخرمي تابع و.

التعلمیه:ځکه چې دوی ویل: امام باید خپلو پیروانو ته د دې تعلیم وکړي.

---

[1]. الاعراف / ۱۳۸.

[2]. همدغه مرجع.

[3]. هفتاد و سه ملت ص ۲۱ - احتجاج طبری ص ۴۱ شرح باب ۱۱ ص ۵۳).

ملاحده : دا نوم ورته مخالفینو ورکړی دی.[1]

عقیده :

اسماعیلیه فرقه عقیده لري چې نبوت له ادم علیه السلام تر قیامته پورې متصل شته دی ځکه چې د هر وخت خلک په بل صفت وي او هره پېړۍ کې خلکو ته بل استعداد او فهم وي نو هرې زمانې ته پیغمبر په کار دی چې د دوی د زمانې له حال سره مناسب وي چې خلق خدای تعالی ته وبولي او مناسب شریعت په خلکو کې ظاهر کړي او د دوی د عقل په اندازه وحدانیت ته دلیل راوړي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : پس له محمد صلی الله علیه وسلم بل نبي نشته او پس له قرآن بل کتاب نه نازلیږي، د دین کار د محمد صلی الله علیه وسلم په وخت کې مکمل شوی دی. د نبوت د کور په دروازه یې مهر لګولی دی او د قیامت تر ورځې به اسلامي شریعت او صراط مستقیم ثابت او قایم وي.

دلیل :

خدای تعالی فرمایلي دي : ((ما کان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بکل شیءٍ علیما)) [2]

۵۷_ جلامده

د نوم وجه :

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۲۲.

[2]. الاحزاب / ۴۰.

د (جلامد) یوه معنی تیره ده څرنګه چې د جلامده فرقه په لاندې ډول عقیده لري چې د صحابه وو حال پټ معرفي کوي ځکه ورته جلامده نوم ایښودل شوی دی.

عقیده :

جلامده عقیده لري چې د صحابه وو حال له مونږ پټ پاتې شو پوه نه شولو چې هر یو په کوم کار کې دی. حال دا چې خلکو ته له مقتدی (پېشوا) او قاهر حاکم چې د دوی په سر وي چاره نشته ځکه چې که صلاح او فلاح له امت پورته شي او فتنه څرګنده شي نو په هر چا چې لویان او مشران اتفاق وکړي امامت د هغه حق دی ظالم وي که صالح.

دلیل :

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي چې امامت د خدای تعالی دی او خلافت یې امانت دی د خلکو نوامبس، وینې او مالونه یې ده ته حواله کړي دي او فاجر ظالم ته ښایي چې خلیف شي، ځکه چې ده ته دغه سعادت نه رسیږي او دغه دولت لار نه ورته پیدا کوي.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي : ((لا ینال عهدی الظالمین)) [1] زما عهد ظالمانو ته نه حاصلیږي.

۵۸_ حکمیه

د نوم وجه:

[1]. البقره / ۱۱۸.

ظاهراً حکمیه د خوارجو له فرقې هماغه (المحکمه) فرقه ده چې په علي رضي الله عنه د تحکیم په وخت کې راووتل[1] او د کفر نسپت یې ورته وکړ او ویل یې قریش وي که غیر قریش وي خو چې عادل وي هغه امام دی او که ظلم وکړي غزل یې واجب دی او یا دې ووژل شي. دوی د امام ټاکل جایز ګڼي نه واجب، دوی عثمان او اکثر صحابه او د کبیره مرتکب ته د کفر نسبت کوي.

عقیده :

حکمیه عقیده لري، چې د سترو صحابه وو او یارانو ترمنځ اختلاف راغی پس له هغه یې اتفاق او اجماع اعتبار نه لري او خلافت هم د خلکو له منځ تللی هیڅوک د ځمکې په مخ د خلافت حق نه لري، تر قیامته پورې چې څوک د خلافت دعوی وکړي باطله ده او وایي چې حکم باید په قرآن او حدیث وشي که په مخلوق پسې حکم کولو کې لاړ شي کفر ته وځي.

دلیل :

الله تعالی فرمایلي دي ((من لم بحکم بما انزل الله فاولئک هم الکافرون))[2] یعنې څوک چې به هغه څه چې د الله جل جلاله له خوا رانازل شوی حکم ونه کړي نو همدغه کسان همدوی کافرن دي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي: په اسلام کې حاکم د خدای تعالی فرمان دی.

دلیل :

---

[1]. شرح المواقف ج ۳ ص ۲۱۹.

[2]. المائده / ۴۸.

الله تعالی فرمایلي دي: ((اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم)) [1] یعنې تابعداري د خدای وکړئ او د رسول د خدای اطاعت وکړئ او د اولی الامر چې ستاسو څنې وي.

۵۹_ لاعنیه

د نوم وجه:

لاعنیه د غلاة له فرقو یوه فرقه وه چې په عثمان، طلحه، زبیر، معاویه او ابو موسی اشعري یې لعن کاوه [2] ځکه ورته لاعنیه وایي.

عقیده:

لاعنیه عقیده لري چې ابوبکر صدیق رضي الله عنه، عمر رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه، زبیر رضي الله عنه، عائشه رضي الله عنها پرې نه شودل چې د علي رضي الله عنه د ولایت نور وځلیږي. عالم تیاره کې پاتې شو او سمه لاره ورکه شوې او د دوی له سولې مستحق حق ته ونه رسید او د علي رضي الله عنه په ولایت یې اقرار ونه کړ او خلافت یې ورته ورنه کړ نو لاعنیه له دې امله لعنت وربانديې ثواب بولي.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: معاذ الله چې څوک په ذکر شویو اشخاصو لعنت ووایي او لعنت پرې روا وبولي، په هغوی لعنت ویلو باندې سړی کافر کیږي.

[1].

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۲۴.

دليل : ذکر شوي کسان د رسول د خدای صحابه وو خدای تعالی د دوی ستاینه فرمايلي ده: ((والذين معه اشداء على الكفار رحماء بينهم))[1] یعنې هغه کسان چې تا سره دي ای پیغمبره په کفارو باندې سخت او خپلو منځو کې سره مهربانه دي.

۲۰_ رجعیه

د نوم وجه:

رجعیه وايي چې علي کرم الله وجهه بیا دنیا ته مراجعه کوي او راځي ځکه ورته رجعیه وايي، دوی د شیعه وو د غلاتو یوه ډله ده.

عقیده :

رجعیه فرقه عقیده لري، چې : خدای تعالی امیر المؤمنین علي رضي الله عنه او د هغه ملګري دنیا ته بیا راولي او راژوندي کوي یې او له خپلو دښمنانو غچ اخلي.[2]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : څوک له دنیالاړ شي بیا دنیا ته نه راځي.

دليل : الله تعالی فرمايلي دي ((انهم اليها لا يرجعون))[3] یعنې هرومرو دوی دنیا ته نه راګرځي.

او د کهف اصحاب چې درې سوه ۹ کاله پس ژوندي شول چې د (قیانوس) باچا په وخت کې د (افسوس) له ښار تښتېدلي وو او په یوه

---

[1]. الفتح / ۲۹.

[2]. تلبیس ابلیس ص ۲۲، او هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

[3]. هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

غار کې پټ شوي وو او همدارنگه عزیر پیغمبر چې پس له دوه سوه او نه کاله ژوندی شو او د برش کاله نور په دنیا کې پاتې شو او نور څوک چې د عیسی علیه السلام په دعا ژوندي شوي دا او داسې نور د دې دلیل نه شي کیدلای چې علي رضي الله عنه او ملگري یې بیا دنیا ته راځي ځکه هغه څوک چې د مخه ذکر شول او دنیا ته راغلي وو هغه معجزې وې.[1]

۲۱_ متربصه

د نوم وجه:

متربصه وایي چې په هره پیړۍ او هر وخت کې دې مسلمانان یو امیر وټاکي چې هغه به د اسلامي امت مهدي وي او چې کله هغه وفات شي بل سړی دې وټاکي ځکه دوی په متربصه نومول شوي دي.[2]

عقیده :

متربصه عقیده لري چې : محمد بن حسن العسکري صاحب الزمان مهدي اخر الزمان دی. د بغداد ولایت د (سامره) په کلي کې د عباسي خلفاوو له ظلم چې د ده قصد یې کړی و په (۲۵۰) هـ کال یوه کور کې پټ شو هر څو چې ولټول شو ونه موندل شو. له هغې ورځې په نړۍ کې دی او خلکو کې پټ دی، ظهور به وکړي او عالم به په عدل او آبادۍ ښکلی کړي.

اهل سنت او جماعت :

---

[1]. هفتاد و سه ملت ص ۲۵.

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۲۵ ، او تلبیس ابلیس ص ۲۲.

اهل سنت او جماعت وايي : مهدي پسې به عیسی بن مریم وي چې په اخره زمانه کې له اسمان راښکته کيږي. دجال سره جګړه کوي او دجال وژني، عیسی علیه السلام به خلک د محمد علیه السلام دین ته غواړي، متربصه وايي د عیسی علیه السلام راښکته کیدل له اسمان صحیح دي خو صاحب الزمان محمدبن حسن العسکري مخکې د هغه له نزول ظهور کوي.

د اهل سنت او جماعت دلیل :

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي : ((لا یهلک امة انا فی اولها والمهدی فی اوسطها و العیسی فی اخرها)) [1] یعنې امت نه هلاکیږي، زه یې په اول کې یم، مهدي یې په اوسط کې دی او عیسی یې په اخر کې دی.

۲۲_ قبریه

د نوم وجه:

قبریه ځکه د دې فرقې نوم کېښودل شوی دی چې په قبر کې د نکیر او منکر پوښتنې نه مني. [2]

عقیده :

قبریه فرقه عقیده لري چې په قبر کې له مړي سره په هغه تنګ ځای کې نکیر او منکر له عمود لرګي سره څه رنګه ځاییږي نو دوی وایي چې په قبر کې سوال او عذاب اعتبار نه لري.

---

[1]. هفتادو سه ملت ص ۲۵- او (رک: سیدصدرالدین الصدر. المهدي ص ۸۸)
[2]. هفتاد و سه ملت ص ۲۷.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي: خدای تعالی د قبر په فراخولو قادر دی او ځوک چې د نکير او منکر له سوال منکر شي کفر ته ووځي.

دليل :

خدای تعالی د دوه ځلې مړه کيدلو او دوه ځلې ژوندي کيدلو خبر فرمايلی داسې چې: ((ربنا امتنا اثنتين فاحييتنا اثنتين)) [1] يعنې رب زمونږ دوه ځلې مونږ مړه کوي نو دوه ځلې مو ژوندي کوي.

۲۳_ واقفيه

د نوم وجه:

اقفيه فرقه له هغې واقفه فرقې سره ارتباط نه لري کومه چې د امام موسی کاظم په مرګ د هغه په امامت متوقف پاتې دی بلکې دا فرقه د خوارجو له واقفه ځنې وي. [2]

عقيده :

اقفيه فرقه عقيده لري چې په کتاب او سنت کې داسې څه نشته چې قرآن قديم دی او که نه دی نو د نفي او اثبات ترمنځ توقف وربانديې د استقامت او سلامت لارې ته ډېر نژدې دي.

دليل :

که وويل شي چې قرآن قديم دی يا وويل شي چې قرآن قديم نه دی او بيا دا هره يوه خبره له واقعيت سره سمه نه وي صرف په ګمان ولاړه وي نو

---

[1]. المؤمن / ۱۱.

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۲۷ / او (رک به فرق الشيعه نو بختی طبع ريتر ص ۲۷) او (رک: تاريخ مذاهب اسلام ص ۱۰۴) او (الفرق المفترقه ص ۸۹).

گناه گار به شي لکه چې الله تعالی فرمايلي دي: ((ان بعض الظن اثم)[1] نو بې له يقين بايد گمان ونه شي.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : په دې مسئله کې توقف کفر دی.

دليل :

بې له شک او بې له گمان بلکې په صدق او يقين سره کلام د متکلم صفت دی څرنگه چې متکلم خدای تعالی دی او هغه قديم دی نو صفات يې هم قديم دي.

۲۴ـ حشويه

د نوم وجه:

دې فرقې ته د دې لپاره حشويه وايي چې دوی په احاديثو کې داسې حشويي (اضافه توب) کړی چې په احاديثو کې هيڅ اصل نه لري او دا ټولې حشويي په جبر او تشبيه کې دي.

عقيده :

حشويه فرقه عقيده لري چې د خدای تعالی د کلام سامع او مامور په ازل کې نه و نو خطاب يې چا ته و؟

دليل : دوی دا اياتونو دليل نيسي (کان الله و لم يکن معه شیء)[2] او (و اقيموا الصلوة و اتوالزکوة)[3] او (هل اتاک حديث موسی از ناداه ربه

---

[1]. الحجرات / ۱۲.

[2]. هفتاد و سه ملت ص ۲۸.

[3]. النساء / ۷۹.

بالواد المقدس طوی اذهب الی فرعون انه طغی»[1] نو چې د الله تعالی خطاب ته څوک نه و، موسی نه و، فرعون نه و، مقدسه وادي نه وه، محمد صلی الله علیه وسلم نه وه، نو کوم کلام چې سامع او مامور ونه لري عبث دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : موجودات د خدای تعالی په قدیم علم کې وو او خدای تعالی په خپل ازلي یقین ټولو باندې لیدونکی او په خپلو معلوماتو خپل کلام فرمایلي دی.

۲۵_ فانیه

د نوم وجه:

فانیه ته ځکه فانیه وايي چې د دوی عقیده دجنت او دوزخ په فنا کېدلو باندې ده.

عقیده او دلیل یې :

فانیه فرقه عقیده لري، چې د قیامت هیبت څرګند شي اسرافیل (ع) ته به شپیلۍ کې د پو کولو امر وشي «و نفخ فی الصور فصعق من فی السموات و من فی الارض» [2] یعنې او د اسرافیل علیه السلام په شپیلۍ کې به پوکی وشي نو هر څه چې په اسمانونو کې دي او هر څه چې په ځمکه کې دي له ځمکې او اسمانو سره به هلاک شي، نو چې ټول ژوندي حیوانات مړه او موجودات عدم شي جنت او دوزخ هم معدوم

---

[1]. النازات / ۱۵-۱۷.

[2]. الزمر / ۶۸.

شي مگر ذات د خدای تعالی چې حی او قیوم دی (کل شیء هالک الا وجهه له الحکم و الیه ترجعون)[1] یعنې هر شی هلاکیږي مگر ذات د خدای حکم ده لره دی او ده ته رجوع کوونکي دي.[2]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د خدایتعالی وعده داسې ده چې غیر له ذات د خدای تعالی هر څه فنا کیږي او جنت د خدای تعالی د رضا صفت دی او دوزخ یې د عضب صفت دی او له قدیم موصوف څنې د صفت انفکاک محال دی نو جنت او جحیم دې وجه کې داخل دي له دې کبله هلاک او فنا دوزخ او جنت ته لاره نه لري.

۷۲_ اثریه

د نوم وجه:

اثریه فرقې ته د دې لپاره اثریه وايي چې دوی په اثر (حدیث) عمل کوي او قیاس باطل گڼي.

عقیده :

اثریه فرقه عقیده لري چې ټول احکام په کتاب او سنت کې شته کوم څیز یې په قران او حدیث کې نه وي د هغو له مخې باید ځان په وسوسه کې وانه چوي چې ووايي : شراب حرام دي ځکه چې مستي په کې ده. مونږ ته د دې قیاس او تکلیف اړتیا نشته، اولنی شخص چې قیاس یې

---

[1]. القصص / ۸۸.

[2]. دا (الجنة و النار فی نفخ الصور یفیان) د ابو الهذیل علاف خبره ده. دی د اسلام د کلام له علماوو یو عالم دی. (تاریخ مذاهب اسلام ص ۱۲۱) (هفتاد و سه ملت ص ۲۸)

کړی شیطان و ځکه چې ادم علیه السلام ته د سجدې کولو امر وشه. ده قیاس وکړ چې زه له اور او ادم له خاورو پیدا شوی. اور حقیقت او نوراني دی[1] خاوره مطلقه کثیفه او تیاره ظلماني ده نو اور تر خاورې غوره دی نو د اور به څه وظیفه وي چې خاورو ته سر کیږدي، ابلیس له خدای تعالی سره خبرو کې شو او ویې ویل: ((خلقتنی من نار و خلقته من طین))[2] یعنې زه دې له اور پیدا کړی یم او دی دې له خټو پیدا کړی دی، څرنګه چې خپل وسواس یې څرګند کړ او خپل قیاس یې په قول کې راووړ د (فاخرج منها فانک رجیم)[3] یعنې نو له جنته ووزه بېشکه ته رټل شوی یې. د دې ایت د مفهوم په تازیانه ووهل شو او له جنت ووېستل شو. د ملکې بڼه ترې ولوېده، مسخ شو، اسماني و، ځمکنی شو، دا ټولې سزاګانې په دې ورکړ شوې چې: له عقل یې قیاس وکړ. که د امر اطاعت یې کړی وای دا کانې به نه وربانديې کیدلې. نو مونږ ته قرآن او خبر کافي دی، په شرعي مسئلو کې قیاس مصلحت نه دی، هر څه چې په قیاس نفي یا اثبات شي باطل دي.

اهل سنت او جماعت:

---

[1]. ابوحنیفه رحمه الله ابي عبدالله (جعفر بن صادق کره لاړ هغه وویل: ای ابو حنیفه ته قیاس کوې) وویل: هو، وویل: قیاس مه کوه. اولنی قیاس شیطان کړی چې: زه له اور پیدا یم او دی له خټو پیدا شوی دی نو د اور او خټو ترمنځ یې قیاس وکړ، او که د ادم نوریت یې د اور په نوریت قیاس کړی وای نو د دواړو نورونو څخه د یوه فضل او صفایي په بل څرګنده ده. (الکافی ج ۱ ص ۵۸)

[2]. الاعراف / ۱۱.

[3]. الحجر / ۳۴.

اهل سنت او جماعت وايي : شرع څلور اصول لري : کتاب، سنت، اجماع او قياس[1] ځکه چې قياس نه منکر شي د شريعت يو اصل به يې نفي کړی وي، گمراه او متبدع به وي، کتاب يعنې قرآن مجيد او سنت مشترک لفظ دی په منځ د قولي، فعلي او تقريري حديث او په منځ د هغه څه کې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم بدون له وجوب پرې هميشه والی کړی وي او دوه ډوله دی: سنة هدی چې سنت مؤکد هم ورته وايي لکه : اذان، اقامت، او سنی زوائد لکه د منفرد اذان او مسواک (تعريفات جرجاني).

او قياس په لغت کې تقدير او په اصطلاح د شريعت کې ردول د يوه شي دي خپل نظير ته يې او هغه له نصر مستنبطه معنا ده لپاره د تعديت د حکم له منصوص عليه غير له هغه او هغه جمع ده په منځ د اصل او فرع کې په حکم کې او اجماع په لغت کې عزم او اتفاق ته وايي او په اصطلاح کې د مجتهدينو اتفاق دی د محمد صلی الله عليه وسلم له امت څنې په ديني کار کې (تعريفات)

۲۷_ مولهيه

د نوم وجه:

مولهيه يعنې د ضرورت وړ مال ورته ورکړ شو نو مولهيه فرقه هم د خدای تعالی علم په ضروري شيانو بولي ځکه ورته مولهيه فرقه وايي.

عقيده :

---

[1] . قياس په لغت کې عبرت او عبور تېرېدلو ته وايي، قرآن کريم کې راغلي دي: (فاعتبروا يا اولی الابصار) الحشر/۲ يعنې قياس وکړئ عبرت واخلئ ای د ليدلو او سوچ کولو خاوندانو.

مولهيه فرقه عقيده لري، چې خدای تعالی په کلياتو محيط دی نه په جزئياتو لکه د نړۍ پاچايان چې خپل وزيران، نوابان او مشران پيژني، نه دا چې په هر کلي، هر ښار کې څومره نر او څومره ښځې، څومره ځوانان او څومره سپين ږيري، څومره ضعيف دي؟ څه کوي؟ څه غواړي؟ چېرته ځي، چېرته ويده کيږي؟ له دې کبله دوی وايي چې خدای تعالی په لوح، قلم، عرش، کرسي، اسمانو، ځمکې، مقربو پرښتو، لمر، سپوږمۍ، جنت او دوزخ، ستورو، دريابو، غرونو، انبياوو، رسولانو، اولياوو، خلفاوو، سترو کافرانو لکه فرعون، نمرود، عاد، ثمود، شداد، قارون، هامان علم لري په دې کلياتو يې علم محيط دی او نورو مخلوقاتو ته يې (چې جزئيات دي) علم لاره نه لري. (العياذ بالله) او له محقراتو خبر نه دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : د خدای تعالی علم ته ذره او لمر برابر دي، هغسې چې د قاف غر ويني او علم پرې لري د وښو پاڼه هم ويني او علم ورباندې لري، د سترګو او وروزو اشارې له خدای تعالی پټې نه دي. الله تعالی په هر څه کلياتو او جزئياتو علم لري.

دليل :

الله تعالی فرمايلي دي : ((وما يعزب عن ربک من مثقال ذرة فی الارض و لا فی السماء)) [1] يعني ای محمده! ستا له رب په ځمکه او نه په اسمان کې د مثقال له ذرې پټ نه دی، علم ورباندې لري او هم يې فرمايلي دي

---

[1]. يونس / ۶۲.

: (وما تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة فی ظلمات الارض ولا رطب ولا يابس الا فی کتاب مبين)[1] يعنې که څه پاڼې يا دانې د ځمکې په تيارو کې ولېږي په هغه علم لري ځکه چې هر څه وچ او لامده ټول لوح محفوظ کې ښکاره ليکل شوي دي.

۲۸_ مبدليه

د نوم وجه:

څرنګه چې مبدليه فرقه عقيده لري، چې توبه د ځان په وژلو کيږي يعنې چې ژوند په مرګ بدل کړي ځکه ورته مبدليه وايي.

عقيده :

مبدليه فرقه عقيده لري، چې څوک کبيره ګناه وکړي توبه يې نه قبليږي ځکه چې د بندګۍ له حد يې تجاوز کړی دی، قتل يې واجب دی او توبه يې قتل (وژنه) ده.

دليل :

د دوی دليل دا فرمووده د خدای تعالی ده: ((الی بارئکم فاقتلوا انفسکم))[2] يعنې نو خپل خدای ته توبه وباسئ نو خپل ځانونه ووژنئ؛ او فرمايلي يې دي : ((و من يتبع غير الاسلام ديناً فلن يقبل منه))[3] يعنې څوک چې غير له اسلام دين وغواړي نه ترې منل کيږي.

اهل سنت :

[1]. الانعام / ۵۹.

[2]. البقره / ۵۱.

[3]. ال عمران / ۷۹.

صغيره ګناهونه په نيک عمل او توبه ببښل کېږي او د کبره ګناهو بخښل د خدای تعالی په مشيت پورې اړه لري او شرک بيخي نه بخښل کېږي.

دليل يې دا مبارک ايت دی : (ان الله يقبل التوبة عن عباده)[1] يعنې الله تعالی هرو مرو د خپلو بندګانو توبه قبلوي. (ان الله لا يغفر ان يشرک به و يغفر مادون ذلک لمن يشاء)

۲۹_ کنزيه

د نوم وجه:

کنزيه فرقه په دې نوم ځکه ملقبه شوې ده، چې دوی وايي د خدای تعالی حقوق دې ځمکه کې خزانه (کنز) شي.

عقيده :

کنزيه فرقه عقيده لري چې په مال کې د خدای تعالی له خوا فرض کړی شوی حق د خدای تعالی مال دی په مالدار فرض دی چې هغه چا ته يې ورکړی چې خدای تعالی ته قرب لري څو چې قبول شی خو په دې څوک نه پوهيږي چې خدای تعالی ته قريب او مقبول څوک دی، نو لاره دا ده، چې : زکوة دې نقد کړي او ځمکې لاندې دې خښې کړې خزانه کړي کله چې په خپله محتاج شي هغه مال دې په ځان او خپلو اړتياوو ولګوي او که محتاج نه شي خاورو لاندې دې وي څو چې مستحق ته په لاس ورشي او هغه مال په خپل حال ولګوي.

اهل سنت او جماعت :

---

[1]. التوبه / ۱۰۵.

اهل سنت او جماعت وایي : خدای تعالی د مال مستحقین په قرآن کې یاد کړي دي چې اته طائفې دي زکات باید هغوی ته ورکړ شي ځکه چې د هغوی حق دی.

دلیل : الله تعالی فرمایلي دي : ((اما الصدقات للفقراء والمساکین و العاملین علیها و المؤلفة قلوبهم و فی الرقاب و الغارمین و فی سبیل الله و ابن السبیل))[1] یعنې بېشکه همدا خبره ده چې صدقې (زکات مصرفیږي) لپاره د فقیرانو او مسکینانو او عاملانو (مقررو) هر هغه (تحصیل د صدقې) او هغو ته چې الفت (اشنايي) اچول شي په زړونو د دوی کې (له اسلام سره) او (مصرفیږي) په (خلاصولو د) غاړو (د نادارو مکاتبانو) کې او پوروړو (تاوان میندونکو) او (صرفیږي) په لار د الله کې او (صرفیږي لپاره د) مسافرانو (چې مال ورسره نه وي).

۷۰_ صوفیه

د نوم وجه: څرنګه چې د صوفیه فرقې عقیده په تصوف بنا ده ځکه ورته صوفیه وایي.

عقیده :

صوفیه فرقه عقیده لري چې : د زړه سلامتیا په تنهایۍ کې ده او صفایي په زړه کې ده نو څوک چې له اغیارو منع او حق تعالی ته واصل شي د طالب طلب عرش ته رسیږي له هغه ځای او افاق نه بېرته نفس ته رجوع کوي، نفس کې ننوځي بیا له خېټو ظهور کوي او په خېټو کې ورکیږي تن زړه شي او زړه روح شي او روح د جانان جان شي مجرد ،

---

[1]. التوبه/ ۲۰.

مفرد او اسوده، نه په زړه غبار وي او نه په شا بار وي، نه يې زړه کې بازار گرځي او نه يې چا سره شمار وي، نه د چا ورسره کار وي، د ده مجلس درگاه سره شي او د ده مؤنس الله تعالی شي، د ابدالي نظام ته ورسيږي، د اذاق او انفس ايات هر نفس مشاهده کړي، په سعادت وخت تيروي، کله رجوع احسان ته کوي کله نشه کوي کله شکايت او کله شکر کوي کله لاهوت کله ناسوت کله جبروت، کله ملکوت شي، کله هست او کله نيست شي، کله فنا وي کله تلوينات د تمکيناتو په طی کې وي: په رباني قضاياوو کې لاس له انساني تدبير منځي مقام د بندگۍ او بېچارگۍ ته ځان وررسوي.

دليل :

د دې دليل چې سلامتيا تنهايۍ کې ده (السلامة فی الوحدة)[1] او د دې دليل چې صفايي په زړه کې ده (الا من اتی الله بقلب سليم)[2] د دې دليل : چې ځوک له اغيارو منع او حق تعالی ته واصل شي (تبتل اليه تبتيلا)[3] او د دې دليل چې د طالب طلب حق ته رسيږي (وهو معکم اينما کنتم)[4]

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وايي : دا کار دولت ديچې د چا روزي شي.

دليل :

---

[1]. عربي متل هم دی.

[2]. الشعراء / ۸۹.

[3]. المزمل / ۸ يعنې جلا شي رب خپل ته په جلا کيدلو کاملو سره.

[4]. الحديد / ۴ يعنې او دغه الله له تاسې سره دی (په علم او قدرت سره) هر چيرې چې يې تاسې. مگر هغه چا ته چې راغلی دی الله ته په زړه سلامت پاک (له کفر او نفاقه) يعنې په روغ زړه خدای تعالی ته راتگ وکړي.

دلیل یې دا قول د خدای تعالی دی: (ذلک فضل الله یؤتیه من یشاء والله ذوالفضل العظیم)[1]

۷۱_ دهریه

د نوم وجه: څرنګه چې دهریه فرقه په بقا عقیده لري ځکه ورته دهریه وایي.

عقیده :

دهریه فرقه عقیده لري، چې د شپې او ورځې، ځمکې اسمان، ژمی، روزې او د ژمي ګردش هر څه چې دی همدا دی.

اهل سنت او جماعت :

اهل سنت او جماعت وایي : دهریه فرقه له ایمان خلاصه ده، د مصنوعاتو له صانع او شپې ورځې نه غافل دي. په احادیثو کې راغلي دي چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وخت کې چا د وخت له پریشانۍ شکایت کاو او زمانې ته یې بد او رد (کنځا) کولې. رسول الله صلی الله علیه وسلم دوی منع کړل او ورته ویې فرمایل : (لا تسبوا الدهر فان الله هوالدهر)[2] رسول الله صلی الله علیه وسلم دوی د دې لپاره زمانې ته له کنځا کولو منع کړل چې دوی پوه شي : د زمانې په اختیار کوم صلاحیت د حل او عقد نشته بلکې د زمانې متصرف واحد

[1]. الجمعه / ۴ یعنې دغه (نبوت د الله (له طرفه) لوی فضل دی هغه چا ته ورکوي چې اراده یې ورته فرمایي او الله د ډېر لوی فضل څښتن (خاوند) دی.

[2]. جامع الصغیر ج ۲ ص ۲۳ یعنې زمانې ته کنځا مه کوه نو بېشکه الله همدی دهر دی.

قهار دی لکه چې الله تعالی جل جلاله فرمایلي دي (یقلب الله اللیل والنهار) [1]

۷۲_ شمراخیه

د نوم وجه: شمراخ د خرما او انگورو وږو ته وایي. د شمراخیه عقیده کې هم دنیا د بڼ په څېر گڼل شوې بڼ کې هم د خرما یا انگورو ونې وي ځکه ورته دغه نوم شمراخیه کېښودل شوی دی.

عقیده:

شمراخیه فرقه عقیده لري چې دنیاد شنه بڼ په څېر ده او ښځې په کې د دې بڼ ریاحین دي چې د بوئیدلو لپاره دي نو څوک چې فحشي او زنا کوي باک نه لري، دوی د ټولو ښځو سره جماع حلاله او مباح بولي محرمې او که غیر محرمې وي هره ښځه چې ځان تسلیم کړي هغه عین ملک دی، نکاح، شاهد او د ولي اجازې ته اړتیا نه لري.

اهل سنت او جماعت:

اهل سنت او جماعت وایي: دا د اباحت مذهب دی، حرام حلال گڼل کفر دی. په داسې کړو د ادم اولاد مختلط کیږي. د نسل رواج کې خطا راځي، میراث غیر مستحق ته ورکول کیږي، حرام زاده گان منځ ته راځي، حرام زاده د جنت بوی نه بویوي.

---

[1]. النور / ۴۴ یعنې گرځوي الله شپه او ورځ (په تبدیل، تزئید) تنقیص، حرارت، برودت، ضیاء، ظلمت، او نور)

دليل : الديوث في النار - الغيرة من الدين)[1] نو زنا قبيحه لار او فضيحه كبيره گناه ده. الله تعالى فرمايلي دي : ((ولا تقربوا الزنى انه كان فاحشة و ساء سبيلا))[2] يعنې او مه نږدې کيږئ تاسې زنا ته بېشکه چې دا زنا قبيحه ده (عقلاً او شرعاً) او بده ده دغه زنا له جهته د روش هم (چې زيان او فتنه ترې پيدا کيږي)

۷۳_ سنيهٔ

د نوم وجه : سنية نسبتي نوم دی چې د لاروي معنی لري او سنة د لارې معنی لري په شرع کې د محمد صلی الله عليه وسلم تگ لارې ته وايي ځوک چې د هغه صلی الله عليه وسلم په لاره ځي سنيه يا اهل السنة بلل شوي دي.

عقيده :

سنيه فرقه د کتاب ختم دی (ختامه مسک و في ذلک فليتنافس المتنافسون)[3] يعنې مهر به يې مشک وي او په دغه (شرابو او نور جنتي نعمتو) باندې بايده دی چې رغيت کوونکي رغبت وکړي (په کولو د فضايلو او پرېښودلو د رذائيلو چې په حسناتو بيره وکړي او له سيئاتو ځان وساتي).

دا اهل سنت او جماعت دي په مراد رسيدلي دي د اسلام ښکلا دي او د کلمة الله اعلاء او د شعائر الله اقامه پر دوی ده، له افراط او تفريط يې

---

[1]. لا يدخل الجنة ديوث، لا يجد ريح الجنة ديوث، قيل يا رسول الله و ما الديوث؟ قال الذى تزنى امراته و هو يعلم بها (سفينه بجار مجلسى ج ۱ ص ۴۷۴

[2]. بنى اسرائيل / ۳۲.

[3]. المطففين / ۲۲.

احتـراز او ځـان ژغورنـه کـړې ده، د درجـو څښـتنان دي او د احتـرام وړ دي لـه هـرې فرقـې سـره يـې دليـل ويلـی دی. لـه قـرآن او حـديث سـره يـې همـرازي کـړې ده او لـه ۷۲ ملتـو هـر ملـت سـره يـې خبـرې قـوت لـري او عبارت يې تازه وي.

الحمد لله چې د عقيده پوهنه څلورم کتاب هم (اسلامي ۷۳ فرقې په خير پای ته ورسيد او دريم کتاب د فقه اکبر متن او د پښتو ترجه يې ورپسې راځي.

الحاج پروفيسور دکتور قاضي حفيظ الله ښاد جبارخيل

ماخذونه

۱ـ قران مجید.
۲ـ سرگذشت ایمان
۳ـ تجلی خدا در افاق و انفس
۴ـ محمد علی سادات، اصول و مبانی خدا شناسی استدلالی چاپ سال ۱۳۲۱ انتشارات هدی ایران.
۵ـ پوهاند اسد الله شینواری، خداجویان لکچر نوټ د افغان پوهنتون.
۶ـ کتاب الانصاف طبع استنبول ترکیه.
۷ـ هفتاد و سه ملت به ۷۸۰ هـ کال د دکتور محمد جواد مشکور په اهتمام او تصحیح چې د پوهنتون استاد دی، لیکوال یې معلوم نه دی خو د اهل سنت او جماعت پیرو معلومیږي.
۸ـ فروغي، شرح حکمت د اروپا چاپ.
۹ـ فخر الدین رازي، اعتقادات فرق المسلمین.
۱۰ـشیخ عطار، تذکرة الاولیاء طبع طهران.
۱۱ـ تبصرة العلوم.
۱۲ـ احیاء العلوم غزالی.
۱۳ـ جامع الصغیر.
۱۴ـ شرح مواقف.
۱۵ـ فقه اکبر.
۱۶ـ شرح عقاید نسفی.
۱۷ـ الاربعین.
۱۸ـ د امام اعظم ابو حنیفه رحمة الله علیه وصیت.

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (حاجي خان محمد باز) څخه د زړه لـه تلـه مننـه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري.
موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیلـه کوو چې پـه خپل معنوي او مـادي وس د کتـابونو د چاپ دا لـړۍ لا پسې وغځوي.
یو ځل بیا ددې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخـه د زړه لـه تلـه مننه کوو چې ددې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه
د افغانستان ملي تحریک